

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ D'EDUCACIÓ, UNIVERSITAT I RECERCA DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 353-1992

Fq.Con.núm. 33/27

X legislatura

Any 2020

Núm. 26

**Presidència
del Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir**

Sessió celebrada dia 17 de setembre de 2020

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

COMPAREIXENÇA de l'inspector Cap d'Educació per tal d'informar en relació amb les funcions de supervisió i control des del punt de vista pedagògic i organitzatiu, del funcionament dels centres educatius i dels programes que hi incideixen, sol·licitada pel Grup Parlamentari Popular, mitjançant l'escrit RGE núm. 2611/20, i acordada per la Comissió d'Educació, Universitat i Recerca a la sessió del dia 12 de març del 2020. 418

EL SR. PRESIDENT:

Bona tarda, senyores i senyors diputats. Començam la sessió d'avui i en primer lloc demanaria si es produeixen substitucions.

EL SR. ENSENYAT I RIUTORT:

Sí, Sr. President. Miquel Ensenyat substitueix Joan Mas.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

EL SR. FERRER I RIPOLL:

Joan Ferrer substitueix Helena Benlloch.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

Compareixença de l'inspector Cap d'Educació per tal d'informar en relació amb les funcions de supervisió i control des del punt de vista pedagògic i organitzatiu, del funcionament dels centres educatius i dels programes que hi incideixen, sol·licitada pel Grup Parlamentari Popular, mitjançant l'escrit RGE núm. 2611/20, i acordada per la Comissió d'Educació, Universitat i Recerca a la sessió del dia 12 de març del 2020.

Passam a l'únic punt de l'ordre del dia d'avui, relatiu a la compareixença del cap del Departament d'Inspecció Educativa per tal que informi en relació amb les funcions de supervisió i control, des del punt de vista pedagògic i organitzatiu, del funcionament dels centres educatius i dels programes que en ells incideixen, així com la supervisió de la pràctica docent, la funció directiva i la col·laboració en la seva millora contínua, sol·licitada per tres diputats membres de la Comissió d'Educació, Universitat i Recerca adscrits al Grup Parlamentari Popular mitjançant escrit RGE núm. 2611/20, i acordada per la comissió en la sessió de 12 del 3 d'enguany.

Assisteix el Sr. Antoni Arbós i Grimalt, cap del Departament d'Inspecció Educativa, a qui donam la benvinguda. Té la paraula el Sr. Antoni Arbós i Grimalt per tal de fer l'exposició oral sense cap límit de temps.

EL SR. CAP DEL DEPARTAMENT D'INSPECCIÓ EDUCATIVA (Antoni Arbós i Grimalt):

Bona tarda. Si em permeten el que pens fer és una breu exposició, un poc, del funcionament del Servei d'Inspecció aquí a Balears perquè vostès llavors em puguin fer les preguntes que vulguin, que crec que en aquests moments és interessant perquè aquest començament de curs és un començament de curs, diguem, molt original, molt nou, molt diferent.

Bé, el Servei d'Inspecció de Balears està regulat per un decret 2001 i una ordre 2011. Aquest decret i aquesta ordre regulen aquest funcionament i es basen, primer de tot, a definir

quines són les finalitats del Servei d'Inspecció. El Servei d'Inspecció té com a finalitat lògica, en general, la millora del sistema educatiu, la qual cosa vol dir la millora de la qualitat educativa d'aquest sistema; per tant s'han de fer tots els esforços per part de la inspecció per aconseguir que el sistema educatiu sigui el millor possible. Entre elles hi ha llavors les funcions d'aquest departament d'Inspecció; les funcions són tres bàsiques, que són assessorar, avaluar i supervisar. Aquestes tres funcions poder ser una mica contradictòries, perquè un mateix inspector ha d'aconseguir supervisar, ha d'aconseguir avaluar i ha d'aconseguir assessorar. Com ho feim, això? Bàsicament ho feim perquè la nostra principal funció és ser nexa d'unió entre la Conselleria d'Educació i l'administració; per tant nosaltres ens convertim en una espècie d'acompanyants de la gestió educativa dels centres educatius, en el sentit que els equips directius se sentin acompanyats, se sentin assessorats per nosaltres i, al mateix temps, nosaltres puguem supervisar les seves funcions per aconseguir una millora d'aquest sistema educatiu.

Per tant això és un poc la finalitat, les principals funcions que tenim nosaltres. A vegades ens demanen, per exemple, a veure si aquesta inspecció és més supervisora, assessora més o és una inspecció més avaluadora. El que intentam és que la millora dels centres sigui real, és a dir, el que ens interessa és en el fons aconseguir que l'alumne millori, tenguí un millor aprenentatge, i per això evidentment els centres ha de funcionar bé. Com millor funcionin els centres millor funcionarà el departament d'Inspecció. Per tant l'única finalitat bàsica de la Inspecció és aconseguir que la gestió dels centres millori.

Com ens organitzam a la Inspecció Educativa de Balears? Ens organitzam amb una divisió territorial marcada per les demarcacions; per tant aquí a Mallorca, per exemple, tenim quatre demarcacions; llavors hi ha la demarcació de Menorca i la demarcació d'Eivissa, i funcionam..., els inspectors es distribueixen en aquestes demarcacions en una forma diguem de formatget, (...) a Palma en quatre parts, i d'aquesta manera anam pujant nord, sud, etc. D'aquesta manera aquesta organització ens permet realment fer una valoració territorial de tots els centres educatius, tant privats com concertats i públics que hi ha a Balears. I a Menorca i Eivissa també tenim uns inspectors dedicats a Menorca i a Eivissa per realment resoldre els problemes que hi ha allà.

Quina distribució tenim internament? La distribució que feim és: tenim 3 inspectors a Menorca, 4 inspectors a Eivissa, i llavors 23 a Mallorca; en total són 30 inspectors que cobrim totes les demarcacions.

Llavors com ens organitzam? Tenim una coordinació, cada demarcació té un coordinador; aquest coordinador és el que coordina la demarcació i per tant hi ha 4 coordinadors, Menorca i Eivissa, i cada dilluns feim una reunió de coordinació entre totes les demarcacions per intentar, diguem, coordinar-nos i per tant analitzar el funcionament de la Inspecció. I llavors cada cert temps, quan es considera necessari, feim un plenari, que el plenari és que tots els inspectors ens reunim i discutim un poc totes les actuacions que hem de desenvolupar.

Com ens constituïm, com es constitueix aquesta inspecció? En aquesta inspecció entram a través de concurs oposició, és a dir, el 90% actualment d'aquests 30 inspectors que hi ha, el 90%, són fixos, són de plantilla, és a dir, han fet unes oposicions per aconseguir aquesta plaça, i un 10% són interins, i aquests interins han entrat per una comissió de baremació i una entrevista; és un model establert pel Ministeri d'Educació per elegir els accidentals que hi ha. Sempre hi ha accidentals perquè evidentment el que passa és que hi ha jubilacions, etc., i tal, i sempre hi ha d'haver una quota per a accidentals, però la resta és una plantilla ja molt consolidada d'inspectors de plantilla. Per tant les oposicions són les que marquen la plantilla del centre.

Llavors un altre tema molt important quant a funcionament de la Inspecció és el tema de l'atenció a les famílies, a la societat en general. Llavors nosaltres cada setmana..., la Inspecció té el que es diuen guàrdies, és a dir, estam organitzats per demarcacions i cada demarcació té un dia de guàrdia a la setmana, és a dir, cobrim tota la setmana... cobrim l'atenció al públic, i per exemple cada dia, excepte els dilluns, tenim un inspector de cada demarcació de guàrdia, i d'aquesta manera poden atendre el públic. Llavors tot això està organitzat a través d'una web de la Inspecció Educativa, i en aquesta web es fan les cites prèvies; la gent pot entrar en aquesta web d'Inspecció, demana hora per a l'inspector corresponent, que té la fitxa de quin inspector toca a cada centre, i d'aquesta manera demana l'hora i tal i llavors concreta l'entrevista amb l'inspector i fa realment l'entrevista i demana el que vol, i d'aquesta manera cobrim tota l'atenció al públic.

Aquesta web és una web que tenim bastant desenvolupada, i tenim un recull jurídic perquè tots els centres educatius puguin conèixer la normativa perfectament, i d'aquesta manera resoldre els dubtes que puguin tenir en matèria de legislació. Llavors també tenim penjada en aquesta web experiències educatives i tot aquest tema de les cites prèvies i tal. I també tenim un correu per a denúncies o queixes, etc., que puguin fer els pares sobre diferents temes referents als seus fills i als centres educatius; tenim un correu obert, cada setmana revisam el correu, o cada dia miram el correu, i d'aquesta manera resollem les denúncies que hi pugui haver o les preguntes que hi hagi.

Tot això ho encaixam dins el que es denomina un pla d'actuació, és a dir, nosaltres anualment feim un pla d'actuació que consisteix a definir clarament quins són els objectius que té aquesta inspecció; té uns objectius primordials que són quatre o cinc bàsics, i cada any, en funció d'aquests objectius, desenvolupam les activitats, i llavors hi ha ja els objectius generals que són els de cada any. Dins el pla d'actuació és molt important que nosaltres per exemple tenim com a màxima el pla d'actuació de tota aquesta legislatura, bàsicament, i fa molt de temps que tenim l'alumnat, l'alumne, com a principal element de millora del seu aprenentatge, perquè ja sabeu vosaltres que per exemple el fracàs escolar i l'abandonament són els dos elements tal vegada més importants, més difícils que hi ha aquí a Balears. Llavors un dels objectius prioritaris del departament d'Inspecció és aconseguir el que es denomina l'èxit educatiu, és a dir, aconseguir que els alumnes puguin tenir l'aprenentatge millor que puguin, per tant millorar el seu aprenentatge, i per

això tenim tota una sèrie d'alternatives per aconseguir aquesta millor d'aquest alumnat.

Aquests objectius llavors van lligats a una sèrie d'actuacions; cada objectiu té unes actuacions i amb aquestes actuacions aconseguim..., llavors feim unes avaluacions per veure què hem aconseguit d'aquestes actuacions que hem realitzades.

Llavors, aquestes actuacions les fem per centres, per alumnes, és diferent, cada any varia i depèn de les circumstàncies que hi hagi, però ja us dic que l'èxit educatiu és tal vegada l'element primordial. Llavors, cada any realitzam una memòria i en aquesta contemplam totes les alternatives que hi ha i tot el que s'ha aconseguit durant tota aquesta feina que hem fet de supervisió, d'avaluació i de concreció de les activitats que hi ha hagut. Per exemple, hi ha la part d'atenció a la comunitat educativa, a l'organització dels centres, a l'avaluació dels professors, al control d'horaris, al pla de convivència, al procés d'escolarització, al rendiment acadèmic, a l'absentisme, als expedients disciplinaris, a les oposicions, a l'augment de... a l'avaluació de directors, a les PBAU, a l'atenció a la diversitat, a les actuacions incidentals, etc., tot un conjunt d'actuacions que fan referència a aquest pla que tenim previst de cada any i cada any es renova. I cada any, per exemple, el mes d'octubre, més o manco, cada any el formalitzam i el trametem als centres perquè coneguin quines són les activitats, els objectius primordials que tendrem aquest any a desenvolupar.

A aquesta memòria de l'altre any bàsicament vàrem fer unes 10.000 intervencions, a aquestes 10.000 intervencions hi ha tots aquests temes que us he dit, que són un poc la gestió dels centres i tot el tema de control horari.

Llavors, estam molts relacionats amb el tema de l'IAQSE, per exemple, que és l'institut d'avaluació, llavors, constantment amb ells avaluam el sistema educatiu i d'aquesta manera intentam conèixer quin és el desenvolupament que segons el (...) el món educatiu en funció dels resultats que obté.

Per tant, ja us he dit abans que, per exemple, el tema del fracàs escolar i el tema de l'abandonament són els temes que analitzam cada any, veiem l'evolució que fa i miram les mesures que podem adoptar per aconseguir avançar en aquest tema.

Els resultats que tenim, per exemple, d'aquest tema de l'èxit educatiu, doncs, aquest tema a Mallorca, a Balears, en general, hi ha una millora increïble, sobretot en el tema de la repetició, hem aconseguit baixar la repetició un 60% a primària i un 33 a ESO. El tema de la repetició ha estat la millora més important que s'ha fet amb els temes educatius.

Llavors, també quant a fracàs escolar hem intentat, hem aconseguit reduir el fracàs escolar a l'ESO. El tema dels graduats de quart d'ESO es troben envoltant al 86% i a primària es troben envoltant el 90%. De tota manera, queda encara molt a fer perquè el fracàs escolar aquí a Balears, sobretot a secundària, és un tema molt preocupant.

I l'índex d'abandonament és el tema més preocupant, encara es troba envoltant el 20%, i aquest índex d'abandonament té unes causes multifactorials, entre elles la part social, la part econòmica, etc., i aquí a Balears és molt difícil realment poder baixar aquest índex d'abandonament.

Això és un poc el funcionament en general de la Inspecció en èpoques de normalitat, però resulta que el mes de març de l'any passat, com tots sabeu, vàrem entrar en una fase de confinament i tota aquesta situació va canviar radicalment, i tot això que us he contat, tot aquest pla d'actuació, etc., i això, doncs va patir un canvi inesperat. D'aquesta manera va passar que finalment els professors varen perdre el mitjà d'ensenyament més fàcil que tenien, o el més normal que tenien, al que estaven acostumats, que era l'aula. Es varen tancar les escoles i els alumnes se'n varen anar a ca seva i varen haver de començar un teletreball o una feina així a les cases, amb totes les dificultats que això pertoca perquè realment el professorat no estava preparat per a aquesta activitat, desenvolupament de forma telemàtica, ni els alumnes ni les famílies ni ningú, va ser una cosa inesperada. Per tant, es va produir una situació d'una incertesa absoluta i que mai no s'havia produït.

Per tant, la inspecció es va haver d'adaptar a aquesta nova situació i vàrem fer el possible per intentar, amb molt poc temps, perquè va ser inesperada, amb molt poc temps aconseguir que cada centre educatiu fes un pla de relació amb els alumnes, un pla telemàtic així com pugués, perquè nosaltres els vàrem marcar uns indicadors i amb aquests indicadors a veure si podien fer aquest pla molt ràpidament, en quinze dies, per poder fer front a aquesta situació.

He de dir que tot el món educatiu, tots els centres educatius varen fer una feina increïble i realment vàrem aconseguir que almanco vàrem poder aguantar, diríem, la situació i durant els mesos que va durar el confinament doncs varen fer una feina extraordinària, més que extraordinària en el sentit que realment no ho havien fet mai. Era una situació molt difícil, amb uns mitjans precaris en molts casos, no estava encara la cosa ben organitzada, i es va aconseguir realment resistir amb l'ajuda, ja us dic, dels professors, que varen fer una feina increïble, i sobretot també de les famílies, que varen tenir una actuació també increïble donant suport als fills, etc., són històries que vostès coneixen, i que realment es va aconseguir arribar bàsicament prou bé, prou bé, fins al mes de maig.

El mes de maig la situació ja era complicada perquè els alumnes ja estaven, diríem, cansats. Es va demostrar d'una forma ja definitiva que l'escola és una cosa, és un element imprescindible de la societat, que els al·lots realment han d'anar a escola, que no anar a escola per als al·lots, per a la societat és una cosa terrible i, per tant, ja va començar a haver alumnes més vulnerables que varen començar a tenir moltes dificultats per a realment poder seguir els seus estudis. Vàrem fer un gran esforç per arribar a aquests alumnes vulnerables, sobretot els centres educatius, i vàrem aconseguir, per exemple, vàrem fer unes enquestes a cada centre per intentar trobar a veure quants d'alumnes hi havia que tendrien dificultats. Vàrem descobrir que hi va haver uns 900 alumnes que es varen desconnectar i amb aquests alumnes vàrem fer encara més

feina. Amb tota aquesta història vàrem arribar fins a finals de maig.

A finals de maig es va produir de sobte una situació distinta, perquè de sobte vàrem passar a un confinament així, estricte, a una situació on la societat va començar a obrir-se, varen començar a obrir-se tots els establiments comercials, els bars, etc., la societat es va començar a normalitzar i es varen trobar que realment tot estava normalitzat i l'escola continuava tancada. Per tant, es va produir una situació estranya i la gent es va començar a demanar a veure què passava amb l'educació, que per què estava tancada si ja la situació està normalitzada, etc. Això va durar molt poc temps, jo us cont que va arribar això bàsicament a final del mes de maig.

Tot d'una es va entrar a la fase 3 i va ser que més o manco el que es va intentar és: hi havia el dubte de si, per exemple, s'havia de començar a obrir els centres o s'hi havia de fer un altre tipus de feina ateses les circumstàncies que hi havia. La situació era molt complicada perquè obrir un centre és molt difícil, s'ha de fer amb un pla de contingència, etc., s'ha de tenir molt pensat, molt estudiat, els centres no estaven preparats. Per tant, es va considerar que era molt arriscat obrir els centres i vàrem optar per donar suport a unes tutories, o sigui, una feina més aviat de tipus tutorial. Ho vàrem comunicar als centres i els centres realment varen respondre perfectament i varen començar a fer durant la primera quinzena de juny un esforç molt gran per atendre els alumnes de forma tutorial. En teoria, bé en teoria, a la pràctica es varen fer unes 42.000 tutories, la qual cosa significa que realment el professorat va respondre a aquesta necessitat que tenia la societat d'atendre els seus fills. Aquestes tutories varen ser un gran èxit, no hi va haver cap contagi i es varen desenvolupar fins a poder arribar a final de curs, que es varen fer els exàmens pertinents.

Una vegada acabat el curs aquestes tutories varen servir bàsicament com a un assaig de com seria llavors el setembre. D'aquesta manera ja varen empalmar amb el mes de juliol i el mes de juliol es va intentar fer el que es denominava el pla de contingència. Aquí es varen crear, per fer aquest plans de contingències, aquí a la conselleria es varen crear 16 comissions i aquestes comissions estaven presidides per un inspector. Aquí a Balears, per exemple, la Inspecció ha tengut un participació molt gran en tot aquest tema dels plans de contingències dels centres, o sigui, en la preparació d'aquest curs. Tal vegada deu ser de les comunitats autònomes en què ha tengut més participació la inspecció en tot aquest començament de curs.

En aquest pla de contingència s'establien tres escenaris: l'escenari A, que era el presencial, que era l'escenari desitjat; l'escenari B, que era semipresencial, i l'escenari C, que era el telemàtic. Evidentment, l'aposta de tothom, atesa la societat com estava, etc., va ser l'escenari A, l'escenari presencial. Tots els centres varen haver de fer el seu pla de contingència contemplant els tres escenaris, bàsicament intentant que l'escenari presencial fos el que realment pogués dur-se a terme perquè era l'escenari que volia tota la societat, i també el món docent.

Amb això varen acabar els plans de contingència amb una feina increïble per part dels equips directius i tots els centres

educatius i professors, varen poder fer el pla de contingència, varen preparar tota la part metodològica i de continguts de l'educació, de tots els tres nivells, i vàrem arribar a 30 de juliol i vàrem aconseguir que tots els centres tenguessin presentat el seu pla de contingència i, diguem, fiscalitzat o elaborat, supervisat per la Inspecció Educativa i amb això ens vàrem anar en teoria de vacances.

La sorpresa va ser que el mes de..., jo què sé, dia 15 d'agost o una cosa així ja vàrem començar a veure que la situació epidemiològica era absolutament diferent, que començava a haver-hi una altra vegada un inici d'una ona de contagis, etc., i llavors ja ens vàrem haver de replantejar tota l'estratègia i pensar realment amb quin escenari havíem de començar. I d'acord amb la Conselleria de Salut, amb el Ministeri de Sanitat, etc., es va decidir que l'escenari amb el qual s'havia de començar era l'escenari B, és a dir, l'escenari semipresencial.

Per tant, això va significar que a partir de dia 17 d'agost vàrem començar a tornar a fer feina amb aquest escenari semipresencial, vàrem començar a comunicar-ho als centres i es va fer una resolució que completava la resolució anterior amb aquest nou escenari de l'escenari B, i amb aquesta nova resolució s'establien quins eren els criteris que s'havien de seguir per iniciar, per poder començar el curs, aquest curs s'ara.

Per tant, els veng a dir que els centres varen fer o han fet una feina increïble, perquè quan varen tornar de les vacances, ja al mes d'agost, ja es varen trobar que hi havia una nova resolució, que s'havia de fer un nou plantejament, s'havien de retocar els plans de contingència que tenien perquè s'havia de cercar poder començar amb el pla de semipresencialitat, amb l'escenari B.

S'ha fet en deu dies... es varen començar a cercar tots els espais que fossin necessaris, en molts de casos al pla de contingència ja estaven enumerats, havien un bon plan de contingència, els plans de contingència estaven molt ben fets, s'havia ja aconseguit enumerar els escenaris que farien falta i en aquests deu dies varen aconseguir que, amb un esforç del centre, d'organització, sobretot d'organització, varen aconseguir dins les mateixes aules, dins els mateixos centres aules per poder fer aquest nou pla de contingència, aquest nou escenari B.

També es varen cercar espais a fora per part dels ajuntaments, tots els ajuntaments varen col·laborar d'una forma estupenda i d'aquesta manera es va poder aconseguir que aquest escenari B es pogués desenvolupar.

Amb això també es va aconseguir per part del ministeri de Madrid una quota extra, una quota COVID de professorat i es varen donar 425 professors. I d'aquesta manera entre l'augment de recursos, les noves aules que es varen crear als mateixos centres, més els espais que varen tenir per part dels ajuntaments es va aconseguir que dia 10 de setembre es pogués començar el curs, un curs que..., aquest curs que era una absoluta necessitat. No hi havia dubte que s'havia de començar perquè la societat evidentment no podia estar més temps sense que els alumnes anassin a escola. Però aquest començament de curs havia de tenir un component importantíssim que era la seguretat

sanitària, per tant, havíem de garantir que es començaria amb una seguretat real a les escoles.

Aquesta resolució que es va aprovar establia quins eren els requisits que hi havia d'haver, mínims, per poder començar i poder tenir aquesta seguretat sanitària a totes les aules.

I la Inspecció Educativa el que va intentar fer és supervisar, comprovar que tots els centres acomplien aquesta resolució, els criteris establerts a aquesta resolució. Bàsicament els tres criteris més importants eren: la mascareta, la distància d'1,5 metres i que llavors les ràtios fossin entorn de 20 metres sempre que hi hagués espai.

Llavors amb aquestes condicions vàrem començar a fer feina i vàrem començar a analitzar centre per centre a veure si es complien aquestes condicions i si es podia començar el curs.

I això ha acabat, aquesta història, que dia 10 de setembre el curs ha començat. El que passa és que en aquests moments tenim una feina increïble, una feina molt complicada. Esperam que tot vagi bé i que la situació millori. Això és un poc l'anàlisi general que els vull fer.

Per part d'Inspecció Educativa, per suposat, estam absolutament implicats com tota la comunitat educativa, tant equips directius, professors, direccions generals, funcionaris, tothom està implicadíssim a aconseguir que aquest curs sigui un curs en què es pugui actuar de la millor manera possible i sigui un curs profitós per a tots. Tenim un repte increïble perquè realment com en aquest curs mai no s'havien produït les circumstàncies que hi ha, i ara intentam aconseguir realment poder resoldre els problemes que tenim quotidians per intentar avançar cap a aconseguir que aquest curs sigui un èxit, que almanco es pugui aconseguir tot el que està previst.

Això és un poc l'exposició general que volia fer i ara vostès em poden fer les preguntes que considerin oportunes.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Arbós. Procedeix ara la suspensió de la sessió per un temps màxim de 45 minuts per tal que els grups parlamentaris puguin preparar la formulació de preguntes o observacions per la qual cosa demanam als portaveus si volen una suspensió de la sessió o si podem continuar.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Podem continuar.

EL SR. PRESIDENT:

Podem continuar, molt bé. Per tal de formular preguntes o observacions tot seguit procedeix la intervenció dels grups parlamentaris; el Sr. Arbós i Grimalt pot contestar globalment totes les preguntes o observacions formulades o bé pot contestar individualment després de la intervenció de cada portaveu. Global, gràcies.

Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula la diputada Sra. Riera, per un temps de deu minuts.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sr. President...

(Pèrdua de so)

... gràcies...

(Pèrdua de so)

... gràcies, Sr. President, esper que... si no aguanta el micròfon, idò pujaré al faristol. Faré la intervenció des de l'escó en principi.

Gràcies, Sr. Arbós, en primer...

(Pèrdua de so)

... provaré l'altre, perdonin... Sr. Arbós, si em sent, si no pujaré... disculpi aquesta interrupció.

En primer lloc, en nom del Grup Parlamentari Popular li volem agrair la seva presència i les seves explicacions avui en aquesta cambra parlamentària.

Sap que vostè assisteix a instància del meu grup, que teníem interès -com li he comentat abans de començar aquesta compareixença- per saber la seva visió de com havia acabat aquell curs atípic, com ha dit vostè, i com hem començat o començam encara, no?, perquè hi ha nins que encara no han pogut començar, sobretot els de segon d'ESO, n'hi ha que encara no han tornat o de batxiller, aquest curs encara més atípic, si em permet que ho digui, sobretot pel fet que la manca de recursos, que es va fer evident el curs anterior, i que continua, a més, pel que veiem aquests dies, afecta sempre els més dèbils, en aquest cas són nins i els nins més dèbils fins i tot encara són més afectats.

Li faré tota una sèrie de preguntes, intentaré ser concisa per poder facilitar un poc després la intervenció de la resta de companys i la seva resposta, i no ser massa extensa.

En relació amb el confinament, voldria saber quin seguiment concret varen fer vostès en el confinament. Vostè ens ha explicat una mica el que va passar, que és una mica el que sabem tots, dels dies que els nins varen estar confinats, la feina doble que varen fer els pares i els professors, però quin seguiment concret es feia? És a dir, es feien informes generals periòdicament de cada centre? Es feien informes individuals quan hi havia un cas amb necessitats especials? I quina resposta hi havia de la conselleria en relació amb aquests informes, és a dir, es resolien o es varen resoldre la majoria o varen quedar coses damunt la taula pendent de resoldre segons la seva percepció, d'aquells assessoraments, inspeccions que feien vostès durant aquest confinament?

Ho dic perquè un dels temes principals va ser el fet que el confinament va afectar molts de nins que no tenien recursos i varen quedar despenjats del sistema educatiu.

El director de l'Oficina del Menor ens va fer saber que hi havia hagut un nombre important de nins, volíem saber si vostè,

idò quin seguiment es va fer d'aquests nins, quines raons li semblen i quines mesures es poden posar... o si les han posat ja en prevenció del que pogués passar amb tots aquests nins, ja que la bretxa de la pobresa a part de la bretxa digital a Balears és de les més elevades, al voltant d'un 20% del nostre país.

Nosaltres pensam que l'actuació de la conselleria en matèria de recursos telemàtics no va ser la més adequada. Hem tengut la informació de totes les peticions dels centres i al mes de maig en què hi havia hagut devers 4.000 peticions, 4.500 entre ordinadors i targetes USB i wifi, i això, i només se n'havien proporcionat devers 2.000 i a més no havien arribat als nins de primer a quart, que són els nins de 6 a 10 anys que és l'etapa, pensam nosaltres, més vulnerable a efectes de recursos perquè són nins que no tenen ordinador, no tenen mòbils, no tenen disponibilitat per la qual cosa hi ha aquesta franja de nins que no varen tenir recursos digitals de la conselleria.

Varen fer algun seguiment? Com valora aquesta situació? Nosaltres pensam que és preocupant i que algú ha d'assumir un poc la disculpa i la responsabilitat del que va passar amb aquests nins.

En relació amb el final de curs la ministra va fer una interpretació... consideram que prou ambigua i per part nostra consideram que no adequada, que s'havia d'intentar fer una aprovat general, donar un aprovat general, i així es va fer arribar en certa manera als pares mitjançant les cartes que des de la conselleria se'ns varen fer arribar on es donava a entendre que els nins podrien pujar nota, però que ningú no quedaria al camí, baixaria nota.

Quina valoració fa d'això? Se li va demanar l'opinió? Se li va demanar assessorament sobre aquesta qüestió?

Ha parlat vostè d'absentisme, fracàs, abandonament prematur, es ver que són temes que aquí preocupen molt, en el Parlament també, supòs que evidentment a vostès, més. Ens podria donar les xifres actuals d'absentisme, que a Eivissa record que eren d'un 17-18 %, que és dels llocs pitjors d'Espanya d'abandonament, vostè ha dit al voltant de 20, jo crec recordar que estam devers el 23, si m'ho pot concretar, o 22,4 o 23,4...

I la situació del fracàs escolar perquè és ver que hi ha cursos que hi ha hagut menys repetidors però cursos que continuam -sobretot en secundària- amb unes xifres prou..., si ens pot concretar una mica, no?, aquesta situació. Això en relació, més que res, al curs que hem finalitzat.

Respecte del curs actual, bé, nosaltres varem demanar que es fes un seguiment al mes de juliol, volíem saber si aquest seguiment s'ha fet. Es va presentar una iniciativa per part del meu grup que el Partit Socialista va votar en contra, però després, pel que varem saber, es varen arribar aplicar aquestes classes de reforç en el mes de juliol i a l'estiu i, a més, incloent més grups. S'ha fet, ha funcionat, es farà una avaluació continuada durant aquest curs? Perquè hi ha moltes escoles que fan un "curs zero", és a dir, les dues primeres setmanes fan com una espècie de recuperació. Es farà durant tot el curs aquest seguiment, o com funcionarà?

Del tema del curs actual, vostè ha comentat que devers dia 15 varen veure que les coses no avançaven com semblava. Li he de dir que pel que es va conèixer el conseller ha comentat que va ser devers dia 20 i les escoles, els equips directius, fins devers dia 25-26 no varen rebre oficialment cap comunicat dient que havien de canviar del pla A al pla B. Ho dic perquè, és clar, és diferent 20 dies que 3 o 4 dies per poder preparar un curs. Sobretot passar d'un règim presencial -total- que, a part del desitjat, era el que s'havia preparat, així ho han dit els equips directius, a un pla semipresencial que és que no estava gens preparat pel que diuen els equips directius i el que hem vist, potser les famílies a les escoles.

Quan varen rebre la informació realment de la conselleria de Salut de canviar d'aquest pla?, o és que es va rebre i es va intentar mantenir amb el presencial a veure si les xifres canviaven? Hi va haver qualche escrit per part de la conselleria? Se'ls va demanar opinió abans? Vostès han dit que varen participar molt amb els plans de contingència i voldríem saber realment què va passar perquè no pot ser que a 3 o 4 dies se'ls doni un règim semipresencial a unes escoles que no han funcionat mai així, quan al presencial i al confinat sí s'ha funcionat i realment tenir al voltant de 25 nins -que deia el presencial- és el que s'ha fet sempre a les escoles.

També voldríem saber si li sembla correcta l'expressió que "les classes han de tenir envoltant els 20 nins"? Perquè, és clar, què són, 20 nins? Segons quan 15, segons quan 20, segons quan 25...? De què depèn? No dependrà de la necessitat i la salut dels nins. Dependrà per ventura dels recursos de la conselleria. Pensam que en això pot ser s'hi hauria de fer una mica d'esforç i potser podríem col·laborar demanant més recursos. Pensin també que els metges demanen 15 nins per aula i, és clar, al voltant de 20 nins podria ser el que ja teníem abans, no?, que les escoles estaven una mica saturades a nivell pedagògic, si a més ara augmentam la part sanitària, idò encara pitjor.

I un tema que ens preocupa molt al Grup Popular és la inequitat que genera aquesta semipresencialitat; és a dir, la semipresencialitat, per anar bé, seria que totes les escoles fessin classe un parell de dies per setmana els nins d'ESO, batxiller, i un parell de dies a ca seva continuassin de forma digital. Però una inequitat es produeix quan els nins que estan a ca seva aquests dies que no van a classe no tenen un ensenyament *on line* sinó que el que fan són deures!, això suposa que els nins fan la meitat de les classes, la meitat del currículum i la meitat de la setmana fan deures a ca seva, que abans feien a l'horabaixa. Després, hi ha inequitat perquè hi ha escoles que ho poden fer tot presencial, fins a batxiller, i hi ha escoles que des de segon d'ESO... hi ha moltes escoles!, a més la concertada que és la que ha tengut manco ajuda de recursos, ha de fer semipresencialitat. De fet, hi ha escoles que no han començat i no començaran fins dia 21 o 22 de setembre.

Per tant, el curs no ha començat dia 10 per a tots els nins, n'hi ha molts que encara són a ca seva, fa més de mig any, esperant aquest començament i esperant que arribin aquests recursos. No pensa que haurien d'arribar, aquests recursos, per evitar aquesta inequitat i diferència entre unes escoles? No pensa que tots els nins tenen dret a la mateixa educació, independentment de l'escola a la que van? No pensa que

generarà això una generació que no volem -sigui la generació COVID- i que vagi retardada quant a preparació, quant a formació, quant a feina futura?

També voldríem saber la seva opinió, si li han demanat assessorament en relació a la transformació dels especialistes i personal de suport, en tutors. Hi ha moltes escoles que s'han quedat fora orientadors, fora personal de suport i fora especialistes. Hi ha escoles -i li puc dir per coneixement propi- que s'han quedat fora professor de música, de religió, d'educació física, d'anglès!, fan l'anglès per videoconferència perquè el professor..., no tenen professor perquè s'han convertit en tutors d'altres grups. No hi hauria manera de resoldre aquesta situació? No hi hauria manera d'incrementar el professorat, el nombre de professors? De donar feina a professors que tal vegada es troben en els borsins i que tal vegada podrien suplir aquestes mancances?

Ha comentat vostè que es van incrementar 425 -crec que ha dit- professors perquè Madrid va autoritzar aquesta quota. Aquest professorat va venir de la mà dels 50 milions que se suposa que ens atorguen del fons COVID, dels 2.000 milions d'euros que ha de donar la ministra Celaá, o és un recurs afegit que es fa per modificacions de partida de conselleria? No sé si disposa d'aquesta informació. Si de cas, si en disposa, idò n'agrairíem l'explicació.

I agrairíem saber quins recursos considera que fan falta, és a dir, aquests 50 milions evidentment ajuden però no són suficients, és evident que no són suficients, quins recursos podrien demanar? Ho dic perquè hem aprovat en aquest parlament una proposta del Partit Popular de demanar a Madrid un fons COVID suficient per a Educació i a l'hora de demanar-ho idò podríem posar una quantitat potser més concreta, si vostè ens ajudàs.

Després, per finalitzar... -Sr. President no sé com vaig de temps, perquè no..., no tenc el marcador...

EL SR. PRESIDENT:

Ja han passat els deu.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

M'he passat? Idò únicament, perquè ja tendré després la rèplica, saber la part d'inspecció, és a dir, hi ha denúncies, hi ha hagut denúncies que surten molt als mitjans de comunicació i que de vegades espenyen aquella feina bona que es pugui fer d'inspecció en relació amb els temes de la llibertat i el control en els centres.

Llibertat d'elecció de llengua, llibertat d'ús del català i el castellà, què passa? Control de les intervencions de determinats activistes, persones que van a donar xerrades a les escoles, com per exemple Valtònyc, que realment és una persona que està fugida de la Justícia, què passa amb aquestes coses? Què passa amb aquests professors que se senten pressionats? Què passa amb aquests pares que es queixen que ningú controla les escoles? Què falta? Falta voluntat política, falten recursos? Què és el que falla, en aquests casos, Sr. Arbós? És un dels temes

també que preocupa molt la ciutadania i crec que amb aquesta intervenció els hem de donar veu.

Gràcies, Sr. Arbós per les meves preguntes i per la seva paciència, i gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Riera. Per part del Grup Parlamentari Unidas Podemos té la paraula la Sra. Santiago, per un temps de deu minuts.

LA SRA. SANTIAGO I CAMACHO:

Gracias. Bueno, primero, agradecer la comparecencia. Sabemos que es una etapa muy difícil, que no hay fórmulas mágicas, la situación nunca se ha dado. Supongo que ustedes han llevado a cabo durante estos meses una labor que nunca habían hecho antes y que además nunca hubieran imaginado realizar.

Nosotras queríamos preguntar una serie de cuestiones. En primer lugar, ¿cuántas legislaturas lleva este servicio de inspección, que se ha visto ahora que es tan necesario y se está comprobando el trabajo que se ha realizado, no solo en este tema de pandemia, sino también el trabajo anterior que usted ha comentado que veníais realizando antes de que se diese esta situación?

Queríamos preguntar también cómo ha sido la evolución en estos últimos 10 años, por ejemplo, ¿cómo estaba Baleares en el 2010 y cómo está ahora respecto a los temas que más nos preocupan, por ejemplo el absentismo o el fracaso escolar, cuánto ha sido la mejora y cuánto..., bueno, pues, si es que ha habido mejora..., ustedes han comentado pero bueno, queríamos profundizar un poco más en las cifras en estos últimos 10 años?

Y ¿cómo considera..., ha hablado de que el abandono escolar, bueno pues, es multifactorial, y sabemos que en Baleares, bueno, pues, es compleja la situación, queríamos saber ¿qué recomendaciones hacen ustedes, o si proponen algo, o si les hacen caso al menos, desde la conselleria en cuanto al abandono escolar, pues cuáles serían las propuestas o cómo considera usted que podría -a pesar de que sea muy difícil- bajar ese porcentaje?

Ha hablado usted de inspectores en Mallorca, Menorca e Ibiza, no ha mencionado Formentera, no sé si es que se..., los mismos de Ibiza valen para Formentera o en Formentera no está este servicio.

Queríamos..., si consideran ustedes que hay suficientes inspectores y cuántos harían falta para tener cubiertas las necesidades y las realidades educativas de los centros.

Queríamos preguntarle también cómo valoran ustedes el servicio de policía tutor, como agentes de lucha contra el absentismo, y si creen que habría alguna solución más pedagógica para prevenir la comisión de delitos o la abstención que..., bueno, pues que esté esta figura de policía en las aulas.

Y usted, como experto en la materia y como jefe del servicio de Inspección, si cree que se ha hecho suficiente durante la pandemia desde la conselleria, si le han transmitido las quejas, las sugerencias a la conselleria, y si le han hecho caso. Si..., bueno, si ha habido una buena comunicación y una buena coordinación.

Y, bueno, por último si cree que el escenario de semipresencialidad es adecuado y cómo cree que va a afectar en el desarrollo cognitivo de los menores. Sabemos que el escenario de semipresencialidad es obligatorio, no hay otra fórmula porque, bueno, pues se ha comprobado que el escenario era..., el escenario que se cogió era el más adecuado y que es el que más previene los contagios y demás, pero, bueno, ¿cómo podría afectar en la educación y en el desarrollo de los menores? Y, bueno, si cree que podría haber habido algunas directrices más claras desde la conselleria o dentro de la situación tan grave y tan difícil se ha hecho lo que mejor se ha podido hacer.

Y eso es todo, hasta ahí está. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. Santiago. Per part del Grup Parlamentari Ciudadanos té la paraula la Sra. Guasp, per un temps de deu minuts.

LA SRA. GUASP I BARRERO:

(...) por su comparecencia al jefe..., al *cap de departament* de la Inspección Educativa de la CAIB que esté hoy aquí, en la Comisión de Educación, en un momento tan importante, de tanta preocupación tanto para los docentes, la comunidad educativa, y también para las familias en este momento. Creo que no se pidió por parte del grupo parlamentario esta comparecencia para que nos explicara este motivo, pero creo que el contexto actual merece que nos centremos hoy, la mayoría de nuestra preguntas, que son las preguntas que se están haciendo las familias, como digo, los alumnos y la comunidad educativa, y en eso voy a centrar mis preguntas de hoy, aunque también tocaré algún otro tema que desde Ciudadanos le debemos plantear.

Queremos agradecerle también la labor que nos ha explicado y que nos consta que ha hecho la..., que están haciendo los inspectores educativos en cuanto a la inspección de los planes de contingencia; creemos que es importante que exista esta inspección por parte de la Inspección Educativa también.

Me gustaría aprovechar que está usted aquí para preguntarle si sabe, si conoce las renuncias que ha habido en bloque de los equipos directivos en varios centros en estas últimas semanas; si ha habido denuncias por parte de los equipos directivos; si conoce los motivos; si han denunciado que hubiera riesgos o que no estaban convencidos con la seguridad que se estaba garantizando a los alumnos y a los docentes; si hay actas abiertas relacionadas con estas posibles denuncias de los equipos directivos que han dimitido o han cesado de sus cargos.

También lo han comentado las portavoces que me han precedido: si se ha hecho todo lo suficiente durante los meses de abril y mayo en cuanto a mitigar o a paliar la brecha digital; es algo que desde Ciudadanos fuimos muy combativos, y pedimos y exigimos al conseller que hubiera ese plan de digitalización, también de cara al nuevo curso, pues ya todos, aunque hubiera muchas incertidumbres, ya intuíamos que iba a haber muchas probabilidades de tener que compaginar la semipresencialidad, y me sumo a la Sra. Riera en cuanto a su preocupación en cuanto a que la semipresencialidad para los alumnos de ESO no es tal, es decir, no pueden seguir los días que no acuden a clase sus clases y el currículum educativo, no pueden seguir-lo on line, y creemos que esto se debería haber garantizado estos meses y haberse trabajado. No sé qué piensan desde la Inspección Educativa. Creemos, y estamos con usted, que el objetivo debe ser la calidad y mejorar la calidad educativa y del sistema educativo, ambas dos, y lograr el éxito educativo encaminado a ese... He tenido la oportunidad de leer un poco antes de esta reunión su plan de actuación, y estamos en consonancia en trabajar en esa línea para la calidad educativa. ¿Cómo va a perjudicar este inicio de curso con la semipresencialidad sin garantizar que se continúe con el currículum educativo para todos?

Y también la preocupación de que esto lo que va a generar es más desigualdad, la brecha digital nos ha puesto delante del espejo de la brecha social que hay en Baleares y de la brecha educativa de las desigualdades y de la falta de equidad. Nosotros, desde..., en mi grupo apelamos siempre a la igualdad de oportunidades y creemos que se van a ver claramente afectadas; habrá centros y colegios que puedan desarrollar mucho mejor el ámbito también educativo, y creemos que va a castigar a los alumnos y niños que sí que están en esa brecha social y digital de las Islas Baleares.

También me gustaría preguntarle si considera suficientes los 425 docentes que se han podido contratar gracias a la cuota del ministerio. Es evidente que vamos todos siempre a reconocer que es insuficiente, pero si esto va a tener una mella real en este curso.

También quería preguntarle si cree que las infraestructuras educativas cumplen con las garantías; no sé si esto es una de las funciones de la Inspección Educativa o no, porque, bueno, en realidad también redundaría en la mejora y en la calidad educativa.

También quiero preguntarle si sabe si se están cumpliendo las ratios de los planes de contingencia en esta primera semana de inicio del curso. Y..., y comentar que, no ahora, sino si las (...), ya constatamos aquí en el Parlamento -lo propuso también el Grupo Popular-, se constataba que no se estaba cumpliendo con las ratios educativas anteriormente a la pandemia; si esto pues influye en el éxito educativo y sobre todo afecta al abandono escolar, porque ahora mismo hay más niños cada vez que necesitan de un apoyo especial; nosotros, nuestro grupo también está sensibilizado en ello, y creemos que el abandono escolar pues muchas veces de estos niños también viene porque no ha habido ese apoyo necesario, o no se ha advertido o no ha habido los medios suficientes.

También cómo valora que haya ahora AT y profesores de apoyo que estén ejerciendo las funciones de docente tutor, de profesor tutor, y que se esté desatendiendo a estos niños con necesidades especiales, si la Inspección tiene algún informe o está asesorando a los centros en ese sentido, y sobre todo también haciendo una auditoría, controlando a ver qué..., cómo están organizando lo del apoyo especial.

Y... creo que más o menos quería explicarle esto, si bien para terminar me gustaría también preguntarle si puede afirmar que la Inspección Educativa en las Islas Baleares está despolitizada y es imparcial, ya que nos consta que en la legislatura pasada hubo varias denuncias que no prosperaron, algunas de adoctrinamiento, y me gustaría saber si usted considera que funciona, es imparcial y despolitizada.

Muchísimas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. Guasp. Per part del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula el Sr. Ensenyat, per un temps de deu minuts.

EL SR. ENSENYAT I RIUTORT:

Moltes gràcies, Sr. President. No sé si sortir a la..., no tenc contacte.

Gràcies. Idò sí, jo quan parl m'agrada que ens puguem mirar i de darrera només li veien el clatell. M'he adonat que vostè i jo anam a la mateixa perruqueria...

(Rialles de l'intervinent)

... o almanco a la mateixa moda i això és..., bé, almanco és important, no?

La veritat és que nosaltres no érem molt partidaris que aquesta compareixença es produís en aquest moment perquè entenc que és un moment d'una complexitat immensa, crec que sense precedents ni en la seva vida professional, segurament, ni en la de tots plegats dels que som aquí. Crec que fins i tot difícilment ho podem imaginar.

Per tant, nosaltres pensàvem que ara més que el moment de demanar comptes era el moment de posar-nos tots al darrera, especialment de tots aquells que feu un gran esforç perquè aquest inici de curs, que és el més atípic que segurament haurem de viure, fos el més normal possible, evidentment dins d'aquestes possibilitats. Tot i que evidentment agraïm totes aquestes explicacions que ens ha donat respecte d'això i que vénen arran d'una petició que va fer el Partit Popular de compareixença a aquesta cambra.

Però on així mateix i vull reparar, i cit textualment el que deia la sol·licitud de compareixença, que deia "les funcions de supervisió i control des del punt de vista pedagògic i organitzatiu del funcionament dels centres educatius i dels programes que hi incideixen, així com la supervisió de la pràctica docent, la funció directiva i la col·laboració amb la seva millora continua". La veritat diríem que a nosaltres ja ens

pareix un punt de partida un tant erràtic en el sentit que entenem que és una concepció, tal com vostè ens ha explicat, que queda un tant com a desfasada. I molt especialment després quan un incideix en conceptes, que hem sentit parlar i segurament després encara en sentirem més i amb més contundència, com d'adoctrinament, fins i tot crec que la Sra. Riera ha citat el Sr. Valtòny, que l'hauran fent famosíssim, famosíssim en el món sencer, com d'altres; i crec que li han demanat a veure si realment hi havia denúncies per adoctrinament o exactament no sé exactament per què. Bé, a mi m'agradaria saber-ho per curiositat.

També m'agradaria saber si també hi ha denúncies quan a certs col·legis d'aquests ultracatòlics, que jo no entenc molt bé per què, ni ho entendré mai, que a més es financen amb doblers públics via concert, quan surt el capellà o la monja i tal vegada parla per ventura de l'avortament o parla del divorci o parla dels matrimonis homosexuals o de certes, diríem, qüestions que des d'una perspectiva social evidentment tenim més que assumida, a veure si per aquí per ventura també hi ha denúncies o vostès en tenen constància. En tot cas, el que li demanaré en darrer terme és si la llibertat de càtedra encara existeix i si es respecte realment.

Entre aquests especialment deia que hem de partir d'un supòsit que és de l'autonomia dels centres, i per què? Perquè la realitat d'aquestes Illes, començant per Mallorca, evidentment és totalment diversa, no té res a veure un centre educatiu situat dins la part forana de Mallorca, al Pla de Mallorca, en el Llevant de Mallorca, a la costa de Mallorca o dins un barri de ciutat, i no en parlem ja quan això ho aplicam a Menorca, a Eivissa i a Formentera. Per tant, la realitat és molt diversa, els centres, per tant, han de tenir aquesta autonomia precisament, entenem, per atendre aquesta diversitat i perquè realment les escoles esdevinguin aquest espai d'integració i especialment també de multiculturalitat. Crec que això també és important.

Per tant, el tema és que crec que és important partir d'aquest punt de partida, que és l'autonomia d'aquests centres i, per tant, jo entenc que la seva tasca, la dels inspectors precisament, ha d'anar a donar suport, precisament, a aquesta tasca i a aquestes dificultats que puguin tenir els centres educatius que, com bé ha explicat vostè, a dia d'avui són immensos, d'una complexitat molt, molt important, i amb molta pena que passen els mestres, amb tota la raó del món, perquè si ja era complicat abans de la crisi de la COVID, encara ara molt més per moltíssimes raons, no només sanitàries o socials, sinó també fins i tot educatives, i que de fet això a la pràctica els suposa més burocràcia, en el sentit de control del tema des del punt de vista sanitari, però al mateix temps que hi ha un temari a haver de treballar amb els seus alumnes i que, per tant, s'han de combinar les dues coses. Per tant, això no deixa de tenir la seva complexitat evidentment.

Per tant, des d'aquesta perspectiva crec que a dia d'avui s'ha cobert el cent per cent dels inspectors que hi havia aquell dia pendents. Vàrem començar la passada legislatura que hi havia un dèficit important, fins i tot hi havia inspectors de carrera que eren no docents en comissió de servei; crec que, no sé si ho ha explicat o no, en tot cas no tenc constància, m'ho podria dir si no li sap greu, si ja s'ha cobert aquest cent per cent

de manca..., vull dir aquest cent per cent de previsió que hi havia de places, tant a Mallorca com a la resta de les Illes.

Res més. Des del nostre grup parlamentari evidentment li volem transmetre tot el suport del món. Ja li deia, ja hi havia temps per comparèixer, que ara no és el moment, per ventura en vendran de pitjors, tocarem fusta i esperem que no. En tot cas, un curs tranquil sí que sabem no ho serà, és a dir que serà mogut i el nostre desig és que ho sigui el menys possible, evidentment. Amb tot això li volem transmetre el nostre suport, ja li dic, entenem que ara era l'hora de posar-nos tots darrera, que ja hi havia temps de demanar comptes, però en tot cas és aquí, benvingut i endavant. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ensenyat. Per part del Grup Parlamentari VOX-Balears té la paraula el Sr. Campos, per un temps de deu minuts.

EL SR. CAMPOS I ASENSI:

Gracias, Sr. Presidente. Buenas tardes, Sr. Arbós... sí?

EL SR. PRESIDENT:

Un momento.

EL SR. ENSENYAT I RIUTORT:

Si em permet, és el micròfon del president que quan el tenen pitjat apaga els altres. Ens hi hem trobat a la comissió d'abans.

EL SR. CAMPOS I ASENSI:

Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Sí.

EL SR. CAMPOS I ASENSI:

Bien. Gracias, Sr. Ensenyat por la asistencia técnica. Gracias, Sr. Arbós, por su comparecencia, como le decía.

Mire, nosotros, desde VOX, desde luego diferimos del escenario que nos ha planteado usted, porque parece que hayamos escuchado que esto ha sido una balsa de aceite, sobre todo en el inicio de este curso escolar. Nosotros ya le comentamos al consejero de Educación que no se habían hecho los deberes, que no se había tenido la previsión en el inicio de este curso tan complicado y que se había improvisado demasiado.

No es porque lo dijéramos solo nosotros sino porque en los propios centros educativos existen ya varias cartas remitidas por varios centros educativos a las familias quejándose de esta improvisación hace escasos diez días. Con lo cual, ahí ha habido un problema de organización y un problema de previsión para el inicio de este curso.

Yo, si le parece bien, le voy a empezar haciendo unas preguntas, que le agradecería si es posible que me las respondiera, concretamente sobre el tema del coronavirus en esta situación complicada, como no puede ser de otra manera, pero que se debería haber previsto.

Usted ha iniciado su comparecencia hablando de que los inspectores de educación, y usted como inspector jefe, su objetivo es la mejora del sistema educativo, la mejora de la enseñanza de los alumnos, la mejora en general de sus condiciones y demás. En esta situación, me gustaría saber, a ver si usted lo sabe o me lo puede decir, porque ya que el consejero no nos responde casi nunca, ¿por qué en los centros no se está tomando la temperatura a nadie? Me gustaría saberlo. ¿Por qué no se ha suministrado a los profesores ningún tipo de material protector? Tampoco se les ha hecho pruebas PCR.

Ahondando en lo que ha comentado usted sobre los planes de contingencia y que los centros habían hecho su trabajo y que estaba todo preparado, entonces, ¿por qué en el instituto de enseñanza secundaria de Calvià la directiva en bloque ha amenazado con dimitir el 30 de septiembre si no les dejan mantener la semipresencialidad? Me gustaría saberlo también. Esto no concuerda con lo que nos ha dicho usted antes.

Hay un tema que nos preocupa mucho, que creemos que esos pretendidos protocolos deberían haber previsto una protección especial al alumno, al alumnado con necesidades especiales. En este sentido, ¿por qué no se están tomando medidas extraordinarias con los alumnos de educación especial?

Volviendo a los planes de contingencia usted nos ha dicho que los docentes han hecho un trabajo extraordinario e increíble, no niego que algunos lo hayan hecho, también ha sido extraordinaria e increíble la capacidad de las familias en esta situación tan complicada, pero yo me pregunto ¿por qué esos planes de contingencia de los centros no se aprobaron antes de septiembre? Me gustaría saberlo.

Es más, ha comentado que el 30 de julio todos los planes estaban presentados y ¿por qué durante los meses de julio y agosto, entonces, en la página web de la consejería que también ha citado, no había nada publicado? Esto también me gustaría saberlo.

Si hablamos de dinero, que también ha salido el tema económico, no sé si usted lo sabrá, si lo sabe le agradecería que me contestara, ¿en qué se han utilizado los remanentes de los centros educativos que fueron incautados por el Sr. March? En esta situación sería importante saberlo también.

Se ha hablado de la contratación de docentes, insuficientes por supuesto, y en un número muy inferior al que se suele anunciar por ahí, docentes específicamente por sufrir este coronavirus, no me refiero a los que ya estaban previstos. Me gustaría saber en esta tesitura ¿cuántos docentes están liberados de sus funciones para realizar actividades sindicales en Baleares? Y de éstos ¿se ha incorporado alguno? ¿Con cuántos asesores técnicos docentes cuenta la Consejería de Educación?

También me gustaría me saber si en esta situación extraordinaria de trabajo extraordinario e increíble de muchos docentes se han incorporado al trabajo estos ATD por esta situación tan complicada que vivimos. Más que nada porque es que a veces no se entienden según qué cosas porque, por ejemplo, usted lo debe saber, siendo inspector jefe, en el Instituto Antonio Maura de Palma hay menos docentes ahora, uno y medio concretamente, donde ayer además en este mismo instituto, ya con el curso iniciado, ofrecieron las mascarillas, las mascarillas que ofrece la Consejería de Educación, ayer, hoy aun no se han recibido. Lo digo por esa falta de previsión.

De estas preguntas que le agradecería que me respondiera me gustaría pasar a unas de carácter más general que siempre afectan al sistema educativo, sobre todo balear, y también entroncando con lo que usted ha dicho del objetivo muy loable de la mejora del sistema educativo y de la mejora de la enseñanza, ¿la Inspección Educativa va a defender a este profesor de Ibiza que ha denunciado un acoso por usar el español como lengua? Lo habrá visto, está en la prensa nacional, ha salido en varias televisiones, con un acta, incluso, publicada donde el director del instituto de San Agustín le dice que el catalán está por encima de sus derechos individuales. Me gustaría saber si en Inspección Educativa, ante esta vulneración de los derechos de este profesor, va a hacer algo. Está el acta publicada, están las declaraciones del director, me gustaría saber si se va a hacer algo porque es un incumplimiento flagrante de la legalidad vigente, no existe ninguna norma legal a día de hoy que obligue a los profesores a impartir la enseñanza en catalán, incluso a que toda la enseñanza sea en un sistema de inmersión obligatoria en catalán como está sucediendo actualmente.

Me gustaría saber por qué la enseñanza, sobre todo en los centros públicos de Baleares, es una especie de territorio sin ley donde no se respeta la libertad lingüística, incluso en los profesores que así desean hacerlo.

En este sentido, usted sabrá que ha habido muchas quejas de familias presentadas en los últimos años, sin ir más lejos el pasado 26 de febrero el que le está hablando y su formación política presentó una queja por unos hechos lamentables de una profesora de Filosofía del Instituto Emili Darder de Palma, con grabaciones incluidas que también las conocimos a través de la prensa nacional, donde se decía en una clase, en horario lectivo a los alumnos de segundo de la ESO que VOX era un partido fascista, racista, xenófobo, bueno, y todas las palabras acabadas en ista. Esto se hizo el 26 de febrero, no sé si es que Inspección Educativa tiene un agujero negro donde las quejas de este tipo desaparecen y nunca reciben contestación, porque me parece también una vulneración grave de los derechos, en este caso de los alumnos, y un claro ejemplo de adoctrinamiento en la educación.

Me gustaría saber también si la Inspección Educativa tiene algo que decir, ya que nunca tenemos respuesta a estas quejas que presentan familias y en este caso en concreto nosotros.

Como también me gustaría saber, y ya que lo han nombrado, lo ha nombrado el Sr. Ensenyat, del grupo político MÉS, si a usted le parece correcto que un raperero delincuente, condenado por la Audiencia Nacional y por el Tribunal

Supremo por los gravísimos delitos de enaltecimiento del terrorismo, humillación a las víctimas y amenazas de muerte, imparta charlas en un instituto, en este caso en Santa Margarita, en Mallorca.

Tampoco conocemos si la Inspección Educativa hizo algo al respecto, me parece muy grave que un delincuente condenado dé charlas a alumnos menores de edad. Me parece grave, y además es un caso que conozco de primera mano, porque yo fui el denunciante de este señor. Entonces me gustaría saber si la Inspección Educativa piensa hacer algo al respecto.

Muchas gracias y espero sus respuestas, gracias de antemano.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Campos. Per part del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes té la paraula la diputada Sra. Pons, per un temps de deu minuts.

LA SRA. PONS I SALOM:

Senyores i senyors diputats, jo com que al Sr. Ensenyat el vull veure cara a cara, no és que li ves el clatell ni que compartim la mateixa perruqueria, això és evident, però en qualsevol cas li agraïm que avui sigui aquí. No discutirem si és el moment o no, pensam que sempre és un bon moment per saber com funciona l'educació i la Inspecció d'aquella educació que reben els nostres infants, aquells de les Illes, i més en un moment tan difícil com el que vivim ara.

Hi ha preguntes que li volia formular que ja s'han fet, però tal vegada hi incidiré una mica perquè supòs que així també comprendrà la importància, la curiositat que tenim tots compartida envers algunes qüestions. El to no és el mateix, ja veurà vostè si comença a venir molt per aquí que cadascú al final acaba venent el seu llibre, així que faré el que sé fer que és fer preguntes i és el que he fet en els darrers trenta anys.

Sr. Arbós, al curs 2019-2020 disposà de 30 inspectors per a tots els centres educatius de les Illes Balears. A l'inici de la legislatura passada n'hi havia 10, són suficients? Parlam sempre de suficiència, sé que la resposta fàcil i segurament certa és dir que no, que no són suficients, però com s'ho combinen amb aquest *quesito* que ha dit, ens sembla molta feina per a tants pocs inspectors amb la que cau? I, en qualsevol cas, quin nombre d'inspectors pensa que serien necessaris?

Pel que fa al darrer trimestre d'aquest curs 2010..., ui, perdó, 2019-2020, com valora les mesures que es varen adoptar per part del Ministeri d'Educació a les instruccions de la Conselleria d'Educació, Recerca i Universitat el darrer trimestre d'aquest curs respecte dels continguts i també respecte a l'avaluació final?

Li faig aquesta pregunta perquè és veritat, vostè és un tècnic, però també és un cap i vostè ha dit que la funció màxima és contribuir a l'èxit de l'alumnat, millorar la qualitat, avaluar i assessorar. Per tant, totes les preguntes que tenen a

veure amb la qualitat i amb l'avaluació d'aquests alumnes també pensam que ha d'anar dirigida directament a vostè i al seu equip.

Quina ha estat la relació entre els centres docents i els seus respectius inspectors educatius durant aquest darrer trimestre del curs passat? Vostè ha dit que s'havien fet... un nombre determinat que ara he apuntat, però que tenc en aquell paper d'allà, així és que ara no record exactament..., que s'havien fet no sé quantes tutories, que havien estat un èxit, i ha afegit: "perquè ningú no s'havia contagi", però supòs que l'èxit d'aquestes tutories té més a veure amb el contingut, l'assessorament i el resultat i la tranquil·litat que han donat als pares i als alumnes. Per tant, m'agradaria saber quins serien els temes que més s'han tocat en aquest sentit.

Considera que hi ha hagut coordinació suficient entre tots els membres de la comunitat educativa?

L'escenari B no s'havia de contemplar? Perquè està clar que, molt bé, nosaltres, és vera, cap epidemiòleg mundial no va poder preveure que el mes d'agost pujarien els casos de coronavirus; vostè no és metge, no és epidemiòleg, imagin que tampoc no ho podia preveure, però sí que pensam que s'hauria d'haver treballat en aquest pla B. Per què ho dic?, perquè al final és vera que han hagut de córrer per, en dues setmanes i mitja, o tal vegada tres, posar en marxa tot un protocol que res no tenia a veure amb la presencialitat somniada, i tant de bo hagués pogut ser real en el curs escolar, però que al final no ha estat així.

Comença el curs. La pregunta és clara: han estat poc previsors? Pensa, si vol fer autocrítica, que han estat poc previsors? Nosaltres pensam que sí. Com valora el fet que a final d'agost es decidís iniciar el curs?, ja ho he dit. Creu que els centres i els professors estaven suficientment preparats per iniciar el curs amb l'escenari B? S'havia treballat aquest escenari de la mateixa manera i amb la mateixa profunditat que l'escenari A? La resposta és..., és una pregunta retòrica, és evident que no.

Un tema que ens preocupa molt i que varem demanar al conseller d'Educació aquesta setmana en sessió plenària: parlam molt de l'escletxa digital, però no ens preocupa tan sols aquella que té a veure amb els infants, que cada vegada se marquen més desequilibris entre un tipus de família i l'altra, sinó entre els professors d'alguns centres i uns altres. Coneixem casos concrets de professorat que els seus ordinadors són tan antics que no poden impartir classes *on line*, que no es poden connectar amb els seus professors. Vostè ha assessorat, avaluat i ha vigilat aquesta qüestió i la pensen solucionar aviat?, perquè si ens confinen del tot, que comença a haver-hi rumors que sembla que ja s'ha donat instrucció, tot i que no oficial, que això passi, què farem?, amb el mòbil? És que hi ha professors que diuen "és que jo m'he de connectar amb el mòbil amb els alumnes perquè el meu ordinador és de l'any de la picor.

Després, quines són les incidències més importants que es troba a centres, professorat i alumnat? Aquesta setmana, ja ho han dit alguns companys, hem sabut que vuit directors de centres han presentat renúncia des de maig; a més dia 15 de setembre varem conèixer que bona part de l'equip directiu de

Calvià anunciava la seva dimissió els propers dies; com valora aquests fets? Pensa que és una caparrudesa?; no sé si vostè pot fer valoracions fins aquí, perquè el seu càrrec és més tècnic que altra cosa, però, bé, és una caparrudesa d'ells o és que realment tenen raó en allò que demanen?, i com ho pensen solucionar?, perquè, clar, tenim un problema, Houston.

Quina és la valoració que fa de l'inici de curs? I també s'ha dit aquí però hi vull incidir: infants amb necessitats especials; hi ha un tema molt mediàtic, que és el cas de Noah, però com que tots el coneixem el posam com a exemple, com a bastió d'aquella educació especial que necessiten alguns infants; ja els han dit que se'n vagin a un altre centre, perquè els seus reforços hauran de fer de tutors o s'hauran de dedicar a altres coses. Això és imperdonable. No sé si vostè hi pot fer qualche cosa, si els pot ajudar, o si ha avaluat, assessorat i vigilat que això no passi i quina és la solució.

Llavors, quines mancances observa en els inspectors educatius en el desenvolupament de les seves tasques?, parl de les seves pròpies. Al principi li demanava si eren suficients; ara li deman quines mancances tenen.

I ja per acabar i no allargar-me gaire més, de cara al futur com es duran a terme les substitucions dels docents que causin baixa per la COVID-19? Serà cert que en 24 hores estaran cobertes aquestes places?, o no serà cert? Com s'orquestrarà?, perquè tenim els nostres dubtes i tant de bo ens equivocàssim.

Pel que fa al seguiment de l'alumne, com es farà el seguiment d'aquell alumne que quedi a casa perquè està confinat o perquè aquell dia no li toca anar presencialment a classe? Ja s'ha apuntat aquí que hi havia dubtes, jo també en tenc alguns en aquest sentit i m'agradaria que em contestàs. Quin protocol s'ha establert?, o es deixa a discreció del centre o del mateix docent? Com valora aquest fet?, pensa que pot donar lloc a desigualtats entre els alumnes de diferents centres? Vull recordar que el passat curs, a final de curs, el conseller March va reconèixer que hi havia com a mil alumnes que havien desaparegut, que literalment s'havien desconnectat; els han trobat? No és una broma, és una pregunta que li faig de veres. Em va dir "és que al final els hem trobat i la majoria eren al·lots amb un gran currículum i amb unes notes molt altes", això em va contestar, és a dir que s'havien desconnectat perquè anaven sobrats, hem d'entendre això? M'agradaria també que m'explicàs si els han trobat i què faran per prevenir que això no passi.

Abandonament escolar, és una de les grans lluites. La COVID-19 contribuirà que hi hagi més abandonament escolar? No anam sobrats de presència ni d'èxit educatiu, tot i que hagi millorat els darrers anys.

I la nostra mirada de futur: hem d'aconseguir entre tots un desenvolupament d'un curs segur, o el més segur possible; hem de ser capaços d'aprofitar l'avinentsa per posar solucions a llarg termini, és a dir, aquelles solucions que s'adoptin ara han de ser solucions de futur, i nosaltres des de Proposta per les Illes sempre mà estesa, mirada de futur, però ulls vigilants, perquè l'educació dels nostres fills, o dels fills de la comunitat també són una mica la nostra educació i el futur d'aquesta terra.

Per tant pensam que l'actuació conjunta és més necessària que mai.

Gràcies, Sr. Arbós, i esper la seva resposta. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Pons. Per part del Grup Parlamentari Mixt no hi ha cap representant a la comissió. Per tant per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el diputat Sr. Casanova, per un temps de deu minuts.

EL SR. CASANOVA I PEIRÓ:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc volia agrair al Sr. Arbós que sigui aquí. L'exposició que ha fet crec que..., de la seva exposició, que ha estat clara i precisa, podem extraure una conclusió molt clara, i crec que és la important, que és la funció de la Inspecció Educativa, la funció d'acompanyament de la Inspecció Educativa, acompanyament de centres, acompanyament de les famílies, acompanyament dels docents, i veure com desenvolupa -ja ho ha dit aquí- multitud d'accions, però que té uns objectius molt clars per a millora del sistema.

Està clar que aquest curs és molt més complex que els altres, crec que ho hem dit moltes vegades, aquest curs serà el curs més complex que hem viscut en molts d'anys, i també hem d'agair que hi hagi hagut un augment de plantilles tan significatiu en els darrers anys. És a dir, la funció de la Inspecció Educativa és molt important com a acompanyament, i més ara, més ara que la complexitat ha precisat d'un acompanyament més (...). Crec que aquest augment de plantilla que s'ha dit aquí, passar de 10 a 30 és un augment més que significatiu, és un 200% d'augment i per tant això ho hem de tenir en compte, i a partir d'aquí li volia comentar un parell de coses.

Crec que li han fet moltes preguntes, li han fet moltes preguntes per part de la bancada de la dreta; la bancada de la dreta té un discurs de caos i catastrofista. Jo els vull que no podem dir que el curs ha començat com una seda, però també hem de dir que dins les circumstàncies el curs ha començat d'una manera bastant, bastant, bastant tranquil·la, i el que hem de fer és seguir per aquest camí.

Vostè ha parlat aquí de tot el procés que hi ha hagut. Li he d'agair que ha parlat moltes vegades de la feina feta pels equips directius, la feina feta pels docents. Crec que això és superimportant, que s'ha fet feina i molta, molta feina, molta feina per ser on som ara, molta feina i molt d'esforç dels centres per poder garantir la seguretat actual.

S'ha parlat dels escenaris. S'ha dit que teníem un escenari inicial, es preveia l'escenari A, però després, a causa de la situació de la pandèmia, hem hagut de passar a l'escenari B. Crec que en els plans de contingència de centres ja es tenien en compte aquests escenaris, i per tant, si no s'haguessin tingut en compte, no s'haguessin pogut desenvolupar de manera tan ràpida.

I li volia comentar, respecte de l'abandonament, vostè ha parlat de l'abandonament, jo crec que és un problema, i aquí n'hem parlat moltes vegades, de l'abandonament prematur de l'alumnat, diu que si és al voltant del 20%, jo li volia demanar si s'han quantificat unes diferències significatives de caràcter territorial; la nostra comunitat té una composició territorial una mica complexa i per tant si s'ha constatat això. I si s'ha pogut constatar si hi ha relació entre les elevades taxes d'abandonament escolar amb el model productiu, amb la manera de viure, la manera de produir, el model econòmic, perquè precisament això té relació amb la situació actual. La situació COVID farà que econòmicament hi hagi una crisi i, açò sí, podrà tenir repercussions o no.

També li volia comentar respecte de la funció inspectora, la funció d'acompanyament, jo crec que és clau, i per a mi, per a nosaltres és clau, donar a la inspecció aquesta finalitat d'acompanyament, d'assessoria, d'ajuda, és clau, i en aquesta funció d'acompanyament, quin ha estat el grau de l'autonomia de centres a l'hora de configurar els seus plans de contingència? És a dir, aquí en aquest parlament, a través de les diferents comissions, s'ha parlat moltes vegades de la necessitat d'una autonomia de centres, que cada centre ha de desenvolupar, com s'ha inserit aquesta autonomia en els plans de contingència i el resultat de les diferències que hi ha entre centres per mor d'aquesta autonomia.

I ja per acabar, i jo crec que també n'hauríem de parlar..., aquí hem vingut a parlar d'instituts, de centres de primària, però a mi m'agradaria si pot fer alguna referència respecte de l'organització del curs 20-21, quant a la Formació Professional, i també als ensenyaments de règim especial, parlem molt d'escoles i d'instituts però jo crec que els ensenyaments de règim especial -de música, etc., com s'organitzen i com la Inspecció insereix en l'acompanyament de totes aquestes necessitats de centres i totes aquestes necessitats d'organització. Perquè si l'organització d'un centre ordinari de formació reglada és complexa, m'imagino jo que l'organització d'un centre d'estudis de règim especial ho serà igual o més, no?

En definitiva, jo li vull agrair la seva presència aquí i crec que vull insistir a agrair la funció més d'acompanyament i més d'ajuda a centres, ajuda pedagògica, ajuda d'organització, més que la resta de funcions, que també té la inspecció però que moltes vegades tapen aquesta funció.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Casanova. Per contestar les preguntes té la paraula el Sr. Arbós i Grimalt.

EL SR. CAP DEL DEPARTAMENT D'INSPECCIÓ EDUCATIVA (Antoni Arbós i Grimalt):

Bé, amb totes aqueixes preguntes que m'han fet vostès es demostra la gran complexitat que té el món educatiu; és a dir, el món educatiu ja *per se* ja és d'una complexitat increïble, perquè hi participen pares, professors, alumnes, és a dir, és molt difícil, i més si això s'afegeix a una situació de pandèmia on la situació social és caòtica, amb una crisi econòmica, etc.

Quan parlem de l'inici de curs, quan parlem d'aquest com s'ha fet arribar a aquest principi de curs, com s'ha organitzat aquest curs, sempre s'ha de tenir en compte el context en què ens movem. Aquesta situació és una situació increïble, mai no s'havia pogut pensar poder arribar a una situació d'aquestes. Aleshores, mesclar el món educatiu que ja és molt complex amb aquesta situació social, també molt complexa, fa que realment les preguntes que vostès em fan -moltes d'elles- siguin de difícil contestació, perquè la situació és d'incertesa absoluta, mai no s'havia produït això. Som aquí pràcticament entrant per camins que no havíem mai entrat i, sobretot, no havíem entrat mai el el món educatiu.,

Per tant, amb aquest escenari, de gran complexitat, és des d'allà on jo he de contestar aquestes preguntes. Si això fos una situació de normalitat, les contestacions serien d'una manera, però contestar aquestes preguntes que vostès em fan, amb aquesta situació de pandèmia, requereix realment una necessitat de comprensió per la seva part per entendre aqueixa situació quina és.

El gran avantatge o la part positiva d'aquest tema és que aquesta complexitat l'ha entesa molt bé, crec jo, la societat. És a dir, per primera vegada hi ha una gran comprensió del món social cap als docents. Per exemple, es veu, la gent comprova la gran dificultat, entén la gran dificultat que tenen els docents i entén la feina extraordinària que fan els equips directius, els inspectors, etc., tot el món educatiu, les conselleries i d'altres, per fer front a aquesta situació absolutament inesperada. Per tant, jo crec que es revalora absolutament el treball i la funció docents, de cada vegada la gent té, els docents fins i tot tenen cada vegada un orgull més gros per la feina que desenvolupen perquè realment resolen una situació que dona servei a uns al·lots que realment sense l'escola s'ha demostrat que és de difícil solució i difícil poder conviure i poder funcionar.

Quin és el gran problema?, i és una pregunta que han fet pràcticament tots els grups parlamentaris, quin és el gran problema? El gran problema és la vulnerabilitat, pot aquest règim semipresencial garantir que tots els alumnes poden rebre una educació com fins ara, igualitària, de qualitat, etc? Doncs aquest és el gran repte, aquest és el gran repte que té el món educatiu, tant a Balears com a Espanya com a tots els països, per poder realment contestar a aquesta pregunta; s'ha d'aconseguir el màxim possible. Evidentment, una cosa fantàstica no existirà perquè aquest curs serà d'una incertesa extraordinària, però sí que s'ha de fer un esforç extraordinari -que es fa- d'organització, d'intel·ligència, de capacitat, etc., i també de recursos, per aconseguir que aquests alumnes no surtin perjudicats sinó que almanco puguin tenir una educació essencial, que permeti que no hi hagi aquesta escletxa que seria dramàtica que es constituís amb aquests anys de confinament o aquests anys de pandèmia.

Aquest és el gran repte que té el món educatiu. I estic convençudíssim, atesa la resposta que han tengut els docents, en general, de tota Espanya, i d'aquí de Balears, que aquesta batalla es guanyarà, es guanyarà perquè l'esforç és impressionant. Jo realment ja tenc una certa edat i he vist..., fa molt de temps que em dedico a l'ensenyança i jo una feina i un entusiasme tan gros com el que veig en el món educatiu en aquests moments per sortir d'aquesta situació, no l'havia vist.

En aquests moments, per exemple, un equip directiu, ser el director d'un centre, és tal vegada de les professions més difícils que hi ha en aquests moments, és una feina però increïble!, perquè ha d'atendre els alumnes, els pares, els professors, l'administració, etc., i, per tant, necessiten un suport extraordinari aquests professors, aquests directors, aquests equips directius. I per això la Inspecció, per exemple, està bolcada en aquests moments cap a la part de comunicació, d'estar a prop dels equips directius, d'intentar resoldre el que tenen, totes aquestes connexions entre sanitat i educació, tot aquest tema de salut, de confinaments, etc., idò en aquests moments necessiten els equips directius i els centres en general una ajuda extraordinària per part de l'Administració. I aquí és on la Inspecció vol fer i fa més feina d'arribar a aquest nexe d'unió entre l'Administració i els centres.

Perquè evidentment la gran pregunta és que, en aquests moments, s'ha de compaginar dins del món educatiu, dins d'una escola, la part pedagògica amb la part sanitària; és a dir, hi ha d'haver seguretat sanitària i al mateix temps s'ha d'ensenyar als alumnes aquestes competències essencials que faci que no hi hagi aquesta esclatxa -que seria perillosíssima- de coneixements, de formació que es posicionen en els centres.

L'escola sempre ha estat un element igualitari, impressionant, l'element igualitari més fort que hi ha dins la societat. I aquest element no es pot perdre i, per tant, es fa una feina per aconseguir que això sigui una realitat.

El tema de si hagués pogut començar el curs amb una presencialitat "escenari A", evidentment les circumstàncies haurien variat, hi hagués hagut un curs que hauríem pogut qualificar de "normal", si hagués pogut començar l'escenari A. L'escenari B, com vostès saben, és un escenari molt més complicat perquè és la semipresencialitat, és un escenari nou però vostès han d'entendre que aquest escenari B té fins al segon d'ESO..., fins a primer d'ESO és presencial totalment; segon d'ESO, pot ser presencial o semipresencial; i a partir de tercer, quart i batxiller és semipresencial. Per tant hi ha molts de cursos que són presencials, i en aquests cursos que són semipresencials, aquests cursos que els he dit, la conselleria té prevista, a través de l'IBSTEAM, una inversió en 7.000 ordinadors per intentar realment pal·liar aquesta..., pal·liar, he dit, la paraula exacta és pal·liar, aquesta bretxa digital i intentar que realment els alumnes puguin tenir aquests coneixements essencials. És a dir, l'esforç que està fent és impressionant, el que passa és que la situació és realment molt complicada.

Quant a recursos, no és la meua competència, però sí que vull dir que aquesta conselleria des de 2015 ha augmentat en 2.000 professors més; és a dir, en aquests moments..., els recursos sempre fan falta; tots els sectors essencials, a tots els serveis essencials, com per exemple sanitat o per exemple educació, demanar-los si fan falta recursos, la pregunta és una pregunta que sempre té la mateixa contestació, sempre fan falta recursos, sempre fan falta recursos, i en aquests moments evidentment sempre fan falta recursos. En una situació tan complicada com aquesta hi podria haver recursos però, vaja, es podria invertir cada dia en hospitals, en escoles..., moltíssim. El que passa és que realment la part pressupostària o l'economia del país no dona per a més. La pregunta és: l'esforç que ha realitzat aquesta comunitat autònoma quant a recursos és una

quantitat suficient?, s'ha fet un esforç? Jo crec que 2.000 professors..., he dit 400 i són 520, em pareix que són, serien 40 professors nous, evidentment l'esforç és molt considerable. Que en fan falta més?, que faria falta de tot? Idò sí, faria falta de tot perquè la situació és una situació molt difícil.

Però amb aquests recursos i sobretot amb aquesta organització, amb aquesta capacitat de feina, es pot sortir endavant? Convençudíssim. Es pot sortir endavant disminuint la bretxa tant de coneixements, etc.; es podran fer (...) essencials. Tot això dependrà, evidentment, totes aquestes coses que els dic, dependrà bàsicament de la transmissió comunitària. Si la pandèmia, la transmissió de la COVID, es manté a uns nivells, diguem, que baixa de la situació actual, si la transmissió comunitària baixa, evidentment les escoles estic convençudíssim que són un lloc segur de COVID, i es podrà realment fer un ensenyament diguem molt més adequat a les circumstàncies. Si aqueixa transmissió comunitària no baixa hi haurà moltes més dificultats perquè hi haurà molts més contagis, i si hi ha més contagis serà més difícil. Però estic convençudíssim també que l'escola així com s'ha organitzat és segura sanitàriament; de fet fins en aquests moments, encara, brots a les escoles n'hi ha molts pocs, encara no se n'ha detectat cap ni un, és a dir, que la situació vol dir que la seguretat hi és, el que passa és que si la transmissió comunitària és molt alta realment els contagis sempre existiran, no de l'escola sinó que serà gent que s'haurà contagiada i que arribarà a l'escola i tard o prest hi haurà evidentment brots a l'escola, és evident. El que passa és que estan molt ben organitzats tots els temes quant a seguretat sanitària a les escoles, i sobretot el que està molt ben organitzada és la connexió que hi ha entre les escoles i la Conselleria de Salut o la Direcció General de Salut. És una connexió que funciona bastant bé i encara millorarà, i per tant tot d'una que hi ha una COVID, hi ha un cas de contagi, tot d'una hi ha una connexió amb el Servei de Salut, i d'aquesta manera tot d'una s'actua, es fan les proves, etc., per intentar pal·liar al màxim aquesta situació. Això quan estigui ben organitzat, quan els engranatges funcionin, realment hi podrà haver una situació que es podrà anar avançant cap a una situació, diguem, d'ensenyar als alumnes les competències bàsiques que hi pot haver.

Les preguntes que m'ha fet la Sra. Núria, per exemple, realment del curs passat ja pràcticament ja li he contestat, en el sentit que hi va haver un gran esforç per part del professorat. Nosaltres vàrem fer un pla d'actuació específic en molt poc temps, perquè el confinament va venir de cop, vàrem fer un pla d'actuació molt concret i tot d'una el vàrem aplicar, el vàrem exposar en els centres, el vàrem fer. Cada centre va haver de fer un pla específic per a aquest període de confinament, tots els centres es varen comportar d'una forma extraordinària i varen fer aquest pla. Tots els centres tenien un pla d'actuació; nosaltres fèiem el seguiment del pla, i ja he contactat que pràcticament puc garantir que fins a finals de maig la majoria de centres varen poder resistir, que per ventura és la paraula, adequadament tot aquest període de confinament. A partir de finals de maig i tal ja la cosa va començar, diguem, a ser més complicada perquè hi va començar a haver desercions per part dels alumnes, això que contàvem que hi va començar a haver alumnes que ja es despenjaven, per unes circumstàncies o per unes altres; hi havia alumnes vulnerables, alumnes que no eren vulnerables, etc. Tot va influir, i la situació va arribar un

moment, que va ser aquest final de maig, que es va haver de canviar i es va entrar a les diferents fases, i és on varen començar les tutories, que va ser una gran solució perquè hi va haver molta gent, molts d'alumnes, aquests 42.000 alumnes, que varen passar per tutories. I llavors hi va haver el mes de juliol, que és la pregunta que m'ha fet la Sra. Núria, va ser un gran èxit, es varen fer classes de reforç el juliol, hi va haver més de 7.000 alumnes que varen passar per aquestes classes de reforç el juliol. També amb una seguretat sanitària estupenda, i per tant hi va haver una situació que es va millorar moltíssim.

Llavors vàrem preveure, ja ho teníem tot previst per aquest primer trimestre d'aquest curs, poder fer un reforç en aquesta situació de confinament, i ho teníem tot organitzat amb un escenari A de presencialitat; el que passa és que, com que vàrem haver de passar a l'escenari B, realment aquesta situació que es farà, a partir d'octubre es farà un reforç a totes les escoles per a aquells alumnes que han tengut més vulnerabilitat en aquest curs anterior, es farà a partir d'octubre però realment no podrà ser amb la intensitat que per ventura haguéssim pogut fer amb un règim de presencialitat, amb un escenari de presencialitat. Però així es tindrà en compte i es farà aquest reforç.

El tema, per exemple, de la bretxa digital, que és un tema importantíssim. Evidentment és molt difícil fer aquest ensenyament semipresencial en aquests cursos que han de fer els de tercer i quart d'ESO i de batxiller i tal, però per exemple la conselleria aquest curs té previst donar als centres uns 7.000 ordinadors; llavors amb 7.000 ordinadors més els que té el centre, que els pot deixar als alumnes, etc., evidentment a partir de l'octubre aquesta situació de bretxa digital quedarà bastant pal·liada, també, s'avançarà bastant en aquest tema de la semipresencialitat i en aquesta connexió digital. Per tant també creim que per aquí es podrà disminuir bastant aquesta bretxa, que és una bretxa molt difícil de solucionar, entre diferents centres, entre la gent que té ordinador i que no en té, perquè 7.000 ordinadors cap als centres serà realment un avanç molt important.

Llavors m'ha demanat per les ràtios. Jo ja li he contestat anteriorment. Les ràtios està previst -ja li ho he dit-, segons la resolució el que nosaltres hem comprovat és que tots els centres tenen..., els alumnes, els escenaris de cada aula, tenen una distància entre alumnes d'1,5 m², 1,5 metres, vull dir, i llavors tots duen mascareta; ha estat una idea que llavors em sembla que pràcticament ha copiat la majoria de comunitats autònomes, que és posar mascareta a partir de primer de primària; per tant la mascareta ja és un element essencial en aquesta situació de COVID, per tant des de primer de primària s'ha de dur mascareta. Llavors només a infantil no es du mascareta, i amb aquesta situació, amb aquesta distància i les mascaretes, i intentant reduir en aquest escenari B les ràtios, han aconseguit ràtios al voltant dels 20 alumnes a la pública i al voltant dels 23 alumnes a la concertada; però la concertada, entre altres coses, que per a la concertada només tenc paraules d'admiració cap a la feina que han fet a la concertada, tan bé com a la pública, perquè realment han fet una feina extraordinària, tenen una ràtio de 23 alumnes de mitja perquè realment tenen les aules molt més grans, per tant la distància s'aconsegueix igual que a la pública. Per tant aquest tema de les condicions sanitàries a la pública i a la concertada realment es

mantenen equilibrades, i ja vos dic que l'esforç que ha fet la concertada és un esforç, com la pública, impressionant.

Llavors... llavors em demana vostè, i tal vegada li puc contestar ara i llavors ja..., el tema de l'adoctrinament, que també m'ho demana el senyor de VOX. Aquest tema és un tema de què m'agradaria parlar clarament en aquesta cambra per deixar clar la feina que fa la Inspecció o que ha fet la Inspecció en aquest tema de l'adoctrinament, perquè m'agradaria que entenguessin almanco quina és la posició de la Inspecció davant aquest tema d'una forma clara.

Primer de tot, quan varen començar a venir les denúncies d'adoctrinament vàrem fer un plenari del departament d'Inspecció i vàrem estudiar aquest tema, a veure com haviem de resoldre, com haviem d'actuar davant aquestes denúncies, ja fos pels mitjans de premsa o ja fos per persones que les fan, com haviem d'actuar davant aquesta situació d'adoctrinament. I vàrem decidir que fariem una espècie de protocol, no el tenim escrit però un protocol que ha funcionat fins a aquests moments, que consisteix en el fet que quan arriba una denúncia o quan veim una notícia de forma important, d'una forma així greu, que considerem que és greu, a la premsa, automàticament l'inspector d'aquest centre, si considerem que és important, fa una intervenció en el centre, intenta esbrinar què ha passat, etc., i tal, i en funció d'aquesta primera intervenció, si la cosa veuen que pot ser complicada o pot ser que hi hagi alguna cosa, d'aquesta manera fan un informe d'inspecció, es fa un informe d'inspecció per comprovar, per explicar el que succeït, etc., i aquest informe d'inspecció si es considera que hi ha hagut una certa gravetat en la denúncia, no s'ha fet en la denúncia, llavors es passa aquest informe o s'ha passat fins ara a la Fiscalia de Menors.

Llavors s'actua de forma col·legiada entre la Fiscalia de Menors i la Inspecció, i tots els informes, totes les situacions complicades, les greus, que hem vist nosaltres per part d'Inspecció i que nosaltres hem considerat una cosa, una determinada... resolució, l'hem enviada a la Fiscalia de Menors perquè si volgués actuar també en aquest tema també hi pogués intervenir.

En aquest tema de l'adoctrinament fins ara no hi ha hagut aquí a Balears cap situació d'adoctrinament que hagi estat valorada positivament per part de la Inspecció Educativa ni per part de Fiscalia de Menors. Per tant, no actuem tot sols. I per què feim això? Quin és el concepte que actuem?, perquè quan es parla d'adoctrinament la primera cosa que hem volgut deixar clar és què s'entén per adoctrinament. És a dir, primer hem hagut de definir per a partir d'aquí poder fer, diguem, la valoració quant a l'informe i quant a totes les actuacions pertinents.

La paraula "adoctrinament" per a nosaltres és un ensenyament..., l'adoctrinament és una cosa, diguem, lamentable per a nosaltres, és una xacra si es produeix l'adoctrinament. Per tant, la Inspecció és totalment contrària a qualsevol tipus d'adoctrinament.

L'adoctrinament per a la Inspecció és la falta de crítica, el pensament únic perquè ens entenguem, és a dir, per exemple, un professor, un centre que tota l'ensenyança que fa, la fa de

determinada manera, evita qualsevol tipus de crítica, l'alumne s'educa amb un pensament únic. Això per a nosaltres, per a Inspecció Educativa és realment una cosa lamentable, intolerable.

Per tant, a partir d'aquí nosaltres sempre contemplam si hi ha hagut adoctrinament o si hi ha hagut absència de crítica, si l'alumne ha pogut conèixer altres coneixements, altres opinions, etc., o no les ha pogut aconseguir. Si és un ensenyament únic, de pensament únic que tots sabem per desgràcia, els que som majors, en què consisteix aquest pensament únic, realment en aquesta situació considerariem que és un adoctrinament.

No hem pogut detectar cap cas on realment aquest alumne hagi patit una situació d'absència absoluta de crítica, d'absència de coneixements crítics, d'altres alternatives, etc., no n'hem pogut conèixer cap.

Per això, Inspecció Educativa els ha valorat..., no ha valorat cap cas d'adoctrinament. Ja us dic que tampoc la Fiscalia de Menors tampoc no ha intervingut en cap cas d'adoctrinament. Si nosaltres consideràssim que hi ha hagut un adoctrinament, sens dubte, podeu estar convençudíssims que actuaríem.

A més vull dir que per exemple una cosa que s'ha de tenir clara és que a l'escola pública és molt difícil que hi hagi adoctrinaments, no vol dir que no n'hi hagi, però és molt difícil. Per què? Perquè el professorat té... l'entrada del professorat al món educatiu, com els inspectors, és una entrada no selectiva, no s'elegeixen a dit els professors, no s'elegeixen a dit els inspectors, hi ha un concurs oposició, hi ha una oposició i la gent, és clar, té una ideologia o una manera de pensar absolutament diversa.

El món educatiu, per exemple, és un món educatiu absolutament divers i la Inspecció, per exemple, si coneguéssiu els 30 inspectors que fan feina amb mi, idò és una inspecció absolutament diversa, no hi ha una unitat de criteri perquè han entrat amb una oposició i el 90% de les places són per oposició.

Per tant, no hi ha un criteri que diguis: "no, és que hi pot haver una direcció...", etc., és absolutament professional. La Inspecció és absolutament professional i actuar en aquests temes d'adoctrinament és absolutament professional.

Lògicament ens podem equivocar com tothom, però no hi ha mai una actuació política darrere que faci que nosaltres anem en una determinada direcció. El que valorem és el que he dit: si hi ha absència de crítiques, si hi ha pensament únic, si l'alumne es pot educar amb diferents coneixements o no; si no, considerariem que és adoctrinament i ho posaríem realment i actuaríem en conseqüència.

Que no hi hagi adoctrinament no vol dir que no hi hagi males pràctiques docents, que és molt diferent. És a dir, els professors, com els metges, com qualsevol professional, no tots actuen correctament en moments determinats. Per tant, el que sí fa la Inspecció quan passa això és intentar corregir aquestes actuacions i tenim diferents maneres de corregir aquestes actuacions perquè no en passam..., si consideram que una actuació va en contra de l'alumne actuam automàticament. El

que passa és que hi ha diferents maneres, i les maneres que hem considerat són les que hem actuat, però que hi hagi una praxi no correcte docent no vol dir que hi hagi adoctrinament, és una cosa molt diferent.

Llavors, per exemple, a la... no record el nom... la Sra. Gloria de Podemos m'ha fet una sèrie de preguntes que també vull contestar. Per exemple, quant a Inspecció Educativa m'ha demanat quants d'inspector hi havia feia deu anys o això. La Inspecció Educativa sempre ha tengut una tradició aquí a Balears important, de molt de temps, etc., que ha passat per diferents etapes. Quan va acabar..., quan va començar aquesta legislatura, aquesta no, l'altra legislatura aquí a Balears hi havia deu inspectors, per tant, la situació realment era molt precària. En una legislatura... bé, tot d'una ja vàrem fer unes oposicions, i pràcticament la plantilla l'hem mantinguda al voltant dels 30. Aquesta plantilla de 30 ja fa, diguem, una sèrie d'anys que funciona, aquesta legislatura passada. Per tant, els 30 inspectors, 27, 28, 30, per exemple, hem augmentat inspectors a Eivissa i a Menorca, a les illes sobretot, és una inspecció que té un conjunt d'inspectors que fan que tenguí realment uns recursos suficients per poder funcionar en aquests moments.

És ideal 30? Evidentment la Inspecció..., tot dependrà de la importància que se li doni i les competències que tenguí i les feines que se li encomanin. En aquests moments 30, en aquest principi de curs realment és difícil, podrien ser un poc més, uns quants més, però 30 és una xifra bona, està bé una xifra de 30. La plantilla orgànica pot arribar fins a 34. Llavors es té previst realment arribar en aquesta legislatura si no a 34 a 33, una cosa així, o sigui pràcticament augmentarem en tres o quatre inspectors perquè farem oposicions si no és aquest curs que ve, l'altre.

Hi tornarà a haver oposicions i per tant, cobrirem la plantilla amb aquestes 34 persones més o manco, que és una plantilla adequada perquè una cosa que s'ha de tenir en compte és que no només importa la quantitat, sinó també la qualitat. És a dir, és difícil formar un inspector, necessita un cert temps de formació, de coneixements, intentam que els inspectors siguin gent que, per exemple, hagi tengut un càrrec directiu o té una experiència docent important. És a dir, han de ser persones generalment que ja estiguin un poc... que hagin tengut càrrec de responsabilitat, de gestió, etc., perquè realment has d'assessorar i has d'avaluar equips directius, i és una feina realment complicada, per tant, han de tenir una certa formació.

Per tant, no és només la quantitat, sinó que també és la qualitat. Hem d'anar alerta que si s'augmenta molt ràpidament la Inspecció realment es podria començar amb persones no capacitades i tampoc no seria convenient. És a dir, hem d'anar relacionant la qualitat amb la quantitat i sobretot amb l'organització.

Els inspectors de Formentera són els d'Eivissa i per tant, s'ha augmentat en un més i són quatre inspectors, bé, millor dit, ara n'hi ha un que està de baixa, bé, de baixa?, que s'ha jubilat i ara falta cobrir Formentera, la cobrirem aquest trimestre i per Nadal ja hi haurà els quatre que toca. Suficient, ja ho he dit.

El policia tutor per a l'abandonament, el policia tutor és una cosa bàsica per a l'abandonament. Els policies tutors és un

element extraordinari, fa una feina als barris boníssima. Aquí a Palma, ja ho dic així de... contundentment, hi hauria d'haver més policies tutors a Palma. A la part forana realment està molt millor el tema dels policies tutors i fan una feina important, molt més ara per exemple en aquesta situació de pandèmia, etc., per les barriades... El policia tutor quant a l'abandonament és una feina extraordinària.

M'ha fet la Sra. Núria, em pareix, una pregunta sobre aquests alumnes, aquests 900 alumnes que varen, diguem..., es varen perdre -perquè ens entenguem-, que varen desaparèixer del sistema quan hi havia el confinament. Nosaltres vàrem fer una investigació a cada centre perquè ens diguessin quins eren els alumnes, amb nom i llinatges, això és un tema de protecció de dades, però vàrem aconseguir el nom i llinatges de cada alumne per veure... fer el seguiment d'aquests alumnes i saber què havia passat amb aquests alumnes.

Aquesta llista d'aquests alumnes la vàrem passar als policies tutors i els policies tutors varen fer una investigació de cada alumne per intentar trobar què havia passat amb cada alumne i es varen... pràcticament d'aquests 900 de més de la meitat es va aconseguir analitzar el que havia passat, hi havia casos que eren casos de vulnerabilitat i casos que no, que havia contat el Sr. Conseller, que eren casos que havien perdut l'interès per l'ensenyament, etc., però es va fer un seguiment d'aquests 900 i es va trobar pràcticament el 80 o el 90% d'aquests 900, és a dir, es va fer aquesta feina. Per cert, va ser una feina coordinada entre la Inspecció i la policia tutor i la Direcció General de Primera Infància.

Les directrius que donam nosaltres als inspectors en aquesta situació, doncs, jo ja li he contat que en aquests moments ja va començar tot això, diguem, amb el confinament. Aquesta demostració de bona feina que varen fer els docents va començar amb el tema del confinament. Es va continuar el mes de juliol perquè el mes de juliol aconseguir 7.000 alumnes que passassin per un reforç de PAE, això cap comunitat autònoma no ho ha aconseguit. Nosaltres vàrem aconseguir 7.000 alumnes que passassin reforç el juliol, és una notícia que no ha sortit amb la importància que realment tenia, i ho vàrem aconseguir. Per tant, hi va haver una feina de voluntari dels professors el juliol de fer feina i tal. Per tant, és una cosa d'admirar.

Llavors, comença a fer-se el pla de contingència, una feinada per fer el pla de contingència, acaba el pla de contingència, comença la pandèmia el mes d'agost, havíem fet -això és una cosa que vull deixar ben clara-, tots els centres havien fet els tres escenaris: l'escenari A, l'escenari B i l'escenari C, tots els havien desenvolupat, el que passa és que la concreció de cada pla era diferent. La presencialitat de l'escenari A era molt més concreta; l'escenari B no va ser tan concreta, es varen anunciar els espais que necessitarien, com s'organitzarien, però no es va cercar perquè es pensava que realment no s'hauria d'haver fet, però teníem..., exactament sabíem cada centre què necessitaria perquè ho tenia previst en el pla de contingència. És a dir, que d'improvisació res. El que passa és que no vàrem concretar perquè consideràvem que ja hi hauria temps a l'escenari B de poder-lo fer i realment no va..., va ser que llavors ho vàrem haver de..., diguem a partir de dia 10 d'agost i tal o de dia 15 d'agost vàrem haver de començar

a cercar aquests espais, etc. I la resposta dels centres ha estat extraordinària, han trobat espais tant els concertats com els públics i la situació diguem amb aquests 500 professores s'ha pogut començar, cosa que és una alegria per a tots i un èxit absolut poder començar aquest curs d'aquesta manera.

Evidentment hi haurà moltes dificultats, ho sabem, per tant la feina és intensa diàriament, però estam convençuts que millorarà i que per ventura podrem arribar i llavors dins la transmissió comunitària serà una cosa importantíssima per veure si podem continuar.

Senyora de Ciudadanos, la Sra. Patricia m'ha fet també una sèrie de preguntes que li voldria contestar, és la pregunta bàsicament dels equips directius, la renúncia d'equips directius. És una cosa que ha sortit a la premsa i que jo sincerament no entenc, perquè renunciés d'equips directius que hagin estat per motius de la pandèmia o motius professionals i tal, jo no en conec cap. Totes les renunciés que hi haguéssim d'equips directius, que jo conegui, han estat per temes personals, de jubilacions o per exemple una persona que no volia continuar. Em sembla que surt en el diari, que ni m'hi havia fixat, surten devers vuit equips directius que són realment el que bàsicament cada any es produeix, gent que no vol continuar pels motius personals que siguin. No hi ha hagut, tot el contrari, hi ha una relació molt directa entre inspecció i els directors dels centres, una relació molt bona, els equips directius no tenen..., no hi ha hagut cap renúncia, tot el contrari, estan entregadíssims a la feina que fan. Ja us dic, en aquests moments la feina dels directors o dels equips directius, és de les feines més difícils que hi ha en aquesta situació actual. Per tant, renunciés, jo no conec cap motiu que sigui per motius que no hagin volgut continuar per motius que no siguin motius personals de cada director, cosa que passa cada any, no és una cosa nova d'aquesta vegada.

El tema, per exemple, de Calvià, que ha sortit avui, és un tema que també voldria explicar. Nosaltres quan vàrem definir la semipresencialitat vàrem decidir, bé vàrem decidir, la resolució que marca com s'ha de fer aquesta semipresencialitat marca clarament que s'ha de fer en dies alterns. És a dir, el que convé, seguint les instruccions o les indicacions del Ministeri d'Educació, del Ministeri de Sanitat, de la Conselleria de Salut, etc., tothom diu que és convenient que els alumnes vagin a classe durant la setmana de manera alterna, almanco és imprescindible que aquests alumnes cada setmana vagin a l'escola, a l'institut, per evitar que aquests al·lots quedin desconnectats. Per tant, s'ha d'intentar compaginar la seguretat sanitària amb la seguretat, diguem, amb la part social. Per tant, el millor mètode és un mètode que consisteixi que, com a mínim, cada setmana els alumnes vagi a classe, vagin al centre, perquè si està una setmana a aquestes edats sense anar a l'escola per part, ja ho dic, no només d'Inspecció sinó per part del Ministeri d'Educació, de la Conselleria de Salut, de les FAPA, de la Federació de Pares, tothom està d'acord que fer que un alumne no vagi durant una setmana a l'escola és una cosa no adequada.

Inspecció juntament amb els equips directius hem fet un esforç i hem aconseguit que tots els centres de Balears, tots, facin una semipresencialitat que tots els dies de la setmana, bé, ja dic, totes les setmanes vagin alumnes a l'escola. És a dir, no

hi ha cap institut de Balears on durant..., que hi hagi una setmana que no hi vagin alumnes, perquè ens entenguem. Per tant, s'ha aconseguit això a tots els centres.

A l'institut de Calvià, amb molt bona voluntat, i evidentment respectant absolutament el que han previst, al seu pla de contingència varen preveure una semipresencialitat per setmanes al batxiller. Clar, això no quadra amb la situació que marca realment la normativa i que marquen les demandes de les FAPA, etc. Per tant, ja hem fet una reflexió a l'equip directiu perquè intentàs presentar una nova forma d'organització que intentàs aconseguir que cada setmana els alumnes anassin a l'escola. Ara estam diguem pendants que l'equip directiu de Calvià ens enviï aquesta proposta, que em pareix que avui mateix ja ens ha enviat o ens enviarà avui mateix aquesta nova proposta, demà l'estudiarem i esper que demà quedi tancat el tema. És a dir, que això ha estat l'únic que ha passat amb aquest institut de Calvià que realment és una situació que tampoc no és d'una gravetat perquè l'única diferència que hi ha és que els alumnes hi vagin cada setmana o algun dia o que una setmana no hi vagin cap dia. Llavors, la situació tampoc no és que hagi estat una cosa, diguem, un problema molt greu sinó que és un problema que estic convençudíssim que demà quedarà solucionat, amb una voluntat de conciliació tant per part de l'equip directiu com de part d'inspecció.

Llavors, el Sr. Miquel Ensenyat, de MÉS, m'ha demanat el tema de l'avaluació. L'avaluació és un aspecte de la inspecció importantíssim, és molt important avaluar, avaluar centres, avaluar directors, avaluar professors i l'avaluació de tots aquests aspectes, de la inspecció, de supervisió, avaluació i assessorament tal vegada l'avaluació necessita més intensitat. Per tant, aquí sí que necessitem augmentar la plantilla per poder fer unes avaluacions més contundents i més importants i més ben fetes.

De totes maneres, però, la millora que hi hagut en l'avaluació ha estat impressionant. Per exemple, a cada curs avaluam, bé, cada curs excepte a partir del confinament, jo parl en situacions normals perquè ara ha canviat tot i és una situació inesperada que és molt difícil de fer res en aquest sentit, però l'avaluació dels docents, per exemple cada any avaluàvem més de 1.000 professors, per tant, és una avaluació..., una feina d'avaluar aquests 1.000 professors cada any. Aquests darrers anys hem avaluat 1.000 professors.

Llavors, a part d'això hem avaluat tots els equips directius, cada any hi ha canvis d'equips directius perquè acaben el seu mandat i s'han de renovar. Per tant, hi ha una avaluació dels nous equips directius, una avaluació molt contundent per formar part d'equips directius, també feim la feina d'avaluació de tots els equips directius. Per tant, aquesta tasca d'avaluació és molt important.

Llavors, l'altra cosa és l'avaluació de centre. Nosaltres ens hem decidit per l'autoavaluació. Llavors, cada centre, en situacions de normalitat, fa una autoavaluació i llavors Inspecció analitza aquesta avaluació que ha fet cada centre.

Llavors també per exemple, és una cosa que m'ha demanat el Sr. Miquel Ensenyat, és el tema de l'autonomia del centre. És a dir, la conselleria té -diguem- un paradigma de funcionament

i és autonomia de centre, rendició de comptes. Per tant, nosaltres som partidaris absolutament de l'autonomia de centres i aquesta autonomia de centres ha d'anar acompanyada d'aquest tema de l'avaluació dels docents, dels centres i dels equips directius. Però sempre hem de partir de l'autonomia, hem de confiar en els equips directius perquè són els que millor resolen els temes de cada institut.

El Sr. Campos també m'ha fet una sèrie de preguntes que moltes crec que les he contestades: el tema de Calvià, el principi de curs. El tema de la improvisació, li puc dir que no s'ha improvisat, es varen fer els tres escenaris, el que passa és que la intensitat de cada escenari va variar en funció dels coneixements que teníem de la pandèmia. Per tant, nosaltres ens pensàvem, tothom es pensava, tots els epidemiòlegs pensaven que realment el mes d'agost, el mes de setembre, no hi hauria aquesta intensitat de COVID que hi ha hagut ara, però cada centre va programar els tres escenaris, per tant no hi va haver improvisació, hi va haver uns plans de contingència molt ben fets, a mi personalment em va estranyar com de ben fets estaven els plans de contingència, uns plans de contingència molt elaborats que varen fer tots els centres, i varen preveure els tres escenaris. Per tant, improvisació, no n'hi va haver.

Llavors a cada centre hi van unes comissions mèdiques per valorar aquests alumnes que tenen unes malalties o tenen unes situacions sanitàries més complicades, i llavors aquestes comissions dictaminaran amb aquests alumnes què s'ha de fer, què es pot fer; per tant hi haurà una situació diferent per a cada alumne amb aquestes circumstàncies.

Ja ho he dit, que s'han augmentat uns 2.200 des de 2015... Allò dels assessors, per exemple, això em pareix que ja s'ha parlat en aquest parlament; en aquests moments hi ha hagut una millora..., bé, una millora, hi ha hagut una situació distinta del tema dels assessors. Els assessors de la Conselleria d'Educació ja no són elegits així a dit, sinó que hi ha uns concursos per elegir ATD, és a dir, tots els assessors passen per un concurs i totes les places surten públiques i és un concurs lliure, i per tant ja s'ha acabat aquell tema dels assessors que eren del partit que entrava o el que sigui i tal, els assessors ja es fan diguem per un concurs normal com un altre. Els assessors en aquest moment són funcionaris de la conselleria que en aquests moments, com podeu comprendre, fan una feina impressionant perquè la conselleria té una quantitat de feina impressionant en aquests moments.

Del tema de l'adoctrinament ja em pareix que n'he parlat. D'aquest tema d'Eivissa que vostè em demana, en aquest tema d'Eivissa jo avui no he vist..., no és que li vulgui amagar la resposta, però és que no l'he vista, avui, aquesta situació d'Eivissa. Jo demà tot d'una que arribi a la feina miraré què ha passat, cridaré a l'inspector del centre i demanaré què ha passat amb aquesta situació d'aquest professor d'Eivissa, que desconec en aquests moments el que ha passat perquè no ho sabia.

La senyora... Lina Pons també m'ha fet tota una sèrie de preguntes que moltes d'elles també les he contestades.

La relació dels centres docents amb els inspectors; aquesta relació ja he explicat que procuram que sigui intensa i almanco

que nosaltres servim per acompanyar, per ajudar, per fer de nexa de comunicació entre els inspectors i els centres educatius. Els centres educatius, els directors dels centres, necessiten un acompanyament, necessiten una ajuda en molts de casos de l'administració, i nosaltres els inspectors volem fer aquesta feina d'intentar realment arribar a aquesta situació.

Llavors, per exemple, m'ha demanat pel tema de l'èxit educatiu i de la situació de millora del fracàs, de l'abandonament, etc. Aquí tenc unes xifres que són il·lustratives. Evidentment el fracàs escolar és una situació que evidentment s'ha de millorar moltíssim més, és a dir, nosaltres aquí a Balears aquest tema és un tema molt complicat i que s'ha de valorar, però l'esforç que hi ha hagut ha estat impressionant. Per exemple, el 2013-2014 hi havia un 85,4; en aquests moments hi ha un 91,4% d'aprovat a primer d'ESO; de segon d'ESO s'ha passat d'un 83 a un 87; a tercer d'ESO, d'un 83 a un 86; a quart d'ESO, d'un 82 a un 86; hi ha hagut uns percentatges d'augment en tots els grups i en tota la situació, és a dir, la tendència, que sempre s'han de mirar tendències en el tema de fracàs escolar, la tendència és absolutament positiva, a uns llocs més que a d'altres, però per exemple a Menorca la situació és extraordinària, es podria comparar amb qualsevol lloc d'Espanya, però també el tema de la situació de l'equitat, etc., són temes que influeixen moltíssim: són societats més cohesionades, com per exemple la menorquina, que fan que realment els resultats siguin molt millors. Però així tot per exemple a Eivissa, que era un lloc on hi havia moltes dificultats quant a fracàs escolar, hi ha hagut una millora impressionant, de devers 10 punts; és a dir que la cosa, la tendència, segons els informes de l'IAQSE, és una tendència positiva i que per tant estam molt contents.

El tema de l'abandonament. El tema de l'abandonament és el gran problema, l'abandonament, i l'abandonament aquí a Balears, ja ho hem explicat diferents vegades, té uns components multifactorials: l'economia, la societat, l'educació..., tot influeix en el fet que els alumnes, quan tenen una certa edat, comencin a fer feina sense tenir necessitat o sense voler seguir estudiant, i això és un problema de la societat. Realment l'educació té molt a dir, té molt a influir, però és un tema social, és un tema que necessitaria un pacte social molt gran de tota la comunitat per intentar realment disminuir aquestes taxes d'abandonament, però en general el fracàs i l'abandonament realment han millorat moltíssim aquí a Balears.

Bé, llavors..., el senyor... el Sr. Enric Casanova m'ha fet una sèrie de preguntes sobre la funció inspectora, i li dic que per exemple la principal qualitat, com vostè ha explicat, és aquest tema de l'acompanyament, d'intentar ser nexa d'unió entre la conselleria i els centres, i això realment ha funcionat molt bé, i ha funcionat cada vegada amb més intensitat.

Tot el tema de la formació professional, la formació professional aquí a Balears té un futur extraordinari, és un futur increïble. En aquests moments per exemple hi ha una matrícula desorbitada de gent que vol entrar, i l'oferta educativa de formació professional no dona l'abast a aquesta gran demanda que hi ha. Llavors la formació professional ha de millorar moltíssim quant a l'oferta i en tot allò relacionat amb la formació professional, perquè té un futur aquí extraordinari.

I això un poc són totes les contestacions a les preguntes que m'han fet.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Arbós. En torn de rèplica, per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Riera per un temps de cinc minuts.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Arbós, per les seves explicacions. Nosaltres consideram que és molt important aquesta compareixença a diferència d'altres grups, precisament perquè, com ha dit vostè, crec que en això sí que hem coincidit que els temps són complicats, i si hem de fer funció de control encara més necessitam informació quan els temps són complicats; si no en quina ocasió tendríem la necessitat d'aquesta informació?

Nosaltres no acostumam a fer discursos catastrofistes, però tampoc no feim discursos autocomplaents, i la veritat és que de les seves paraules més que respostes tècniques hem pogut observar unes respostes més autocomplaents políticament parlant, que tot és fantàstic i tot ha funcionat molt bé. La veritat, nosaltres no qüestionam la feina ni dels docents, ni dels centres educatius, ni dels equips directius, ni dels inspectors, però que ens digui que no hi ha hagut improvisació, que tot s'ha previst, que s'havia previst el pla B, que només dimiteixen equips directius per raons personals, que no hi ha adoctrinament i tot s'ha valorat positivament per la Fiscalia de Menors..., la veritat, tenim una mica de perplexitat, que pareix que vivim realitats paral·leles amb sistemes educatius diferents. No és que tot sigui dolent, però tampoc no ens digui que tot és meravellós perquè, clar, perdem una mica de credibilitat tots, crec.

Li he de dir que és ver que els equips directius s'han queixat de la falta de previsió i s'han queixat de la improvisació, i que nosaltres hem vist plans de contingència i hem vist que l'escenari B s'anomena, però s'anomena i es titula; si no hi ha una concreció i es detalla, això és una improvisació perquè no s'ha previst. Hi ha centres concrets que han dit, a més, públicament que no ho havien previst, i que en tres dies ho han hagut de muntar, i li ho he de dir perquè ho conec públicament i a l'àmbit privat, per la qual cosa no ens digui que tot s'ha fer perfecte; qualche cosa deu haver fallat en aquest inici de curs quan hi ha nins que encara no han començat, com li deia abans.

M'agradaria qualque resposta concreta en relació amb la inequitat que li he plantejat del segon d'ESO. Com pot ser que hi hagi escoles que els nins de 12 anys vagin a classe cada dia des de ja, i hi hagi escoles que els nins no hi aniran més que la meitat dels dies tot el curs, i començaran els dies 21 i 22. Això nosaltres pensam, des de la vehemència amb què tenc per costum parlar però des de tota la claredat i la sinceritat, que això és lamentable. És a dir, no pot ser que hi hagi nins, que hi hagi aquesta desigualtat d'oportunitats, que vagin la meitat de dies a l'escola i mirin la meitat dels currículums, perquè la resta de dies el que faran són deures, per molt de 7.000 ordinadors que es puguin repartir, perquè aquests ordinadors l'únic que faran és que serviran com a recursos digitals per fer els deures,

o per fer les feinetes que els manin, però no serviran lògicament per continuar realitzant un aprenentatge. Crec que és ver que som molt vehement i ho reconec, però realment ens preocupa i ens ocupa, i pensam que hauriem d'estar preocupats per aquesta qüestió, i voldriem saber si vostè considera que és correcte que hi hagi nins de segon d'ESO que no vagin a classe cada dia i hi hagi escoles a les quals sí van cada dia.

Volia insistir en el tema de les PCR que ha comentat qualque company. Per què no es fan PCR a tot el personal educatiu i a tot el personal..., educatiu dic docent i no docent, i per què no es fa PCR a tot el personal vulnerable, a tots els nins vulnerables dels centres d'educació especial, com hem demanat nosaltres, a una iniciativa parlamentària?

També voldriem saber amb major concreció si ens ho pot dir, qualque concreció, si no..., paciència, quants de docents considera vostè que fan falta? Vostè diu que sempre en fan falta però és que el sindicat representant dels treballadors donen xifres concretes: de 500 més a la pública i 200 a la concertada. I la inspecció tècnica educativa, com representa vostè, hauria de tenir també qualque xifra concreta, no em digui que n'han incrementat 2.000 des de l'any 2015 perquè aquesta és la resposta política del conseller!, que acompanya que també han incrementat 2.000 nins cada any amb la qual cosa hi ha 10.000 nins més en relació amb aquests docents, que vostè ens diu que incrementa... Per tant, siguem una mica exhaustius amb aquesta matèria i si ens pot dir quants de docents, com a Inspecció, considera que farien falta per haver una mínima presencialitat o semipresencialitat, en condicions de qualitat educativa i per ventura podríem ajudar a col·laborar, a aportar en positiu i a demanar a Madrid, a Balears, on faci falta, que es posin aquests recursos que fan falta.

Miri, un tema que ens preocupa és el de la transparència. S'ha comentat que la conselleria ha canviat de criteri i ara ja no vol donar les dades dels centres educatius concrets que tenen problemes de confinament o positius. S'ha criticat molt en els mitjans de comunicació, no sé si a vostès els ha arribat o també consideren que la transparència ha funcionat molt bé. Nosaltres qüestionam aquesta funció, pensam que tots els pares tenen dret a saber si en el centre dels seus fills hi ha hagut positius, si hi ha persones confinades, si hi ha classes en quarantena, companys dels seus fills o dels germans, i la societat també té dret a saber. I ens agradaria saber la seva opinió.

I dues qüestions més. Voldriem saber l'estructura d'Inspecció són 34 places perquè la conselleria ha creat 34 places, podrien ser 50, podrien ser 100..., ho dic perquè el desconeixement que tenc com a funcionària, bé, ben igual que vostè, perquè quedi clar que no és que faltin 4 places per cobrir, en falten 4 de les 4 previstes que s'han deixat encara buides. Voldria saber quantes d'aquestes places ocupades estan en comissió de serveis per gent que no té la plaça en propietat, amb la qual cosa, idò no són realment inspectors amb concurs oposició.

I després, finalment, fer una referència a allò de l'equip directiu de Calvià. Nosaltres hem tengut informació, no sé si vostè diu que no li ha arribat informació sobre que hi ha hagut malestar amb cap equip..., és que nosaltres ho hem llegit en els mitjans de comunicació, que l'equip directiu de l'institut de

Calvià ha dit que dimiteix perquè no se l'ha escoltat ni des d'un punt de vista educatiu ni des d'un punt de vista sanitari. No perquè hi hagi hagut desacord amb si vénen 3 dies o si en vénen 2. I això és atemptar contra l'autonomia de centres que prediquen contínuament!, crec que això és molt important i això és molt greu, que un centre es queixi que no se l'escolta, des d'un punt de vista educatiu i sanitari...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Riera, hauria d'anar acabant.

LA SRA. RIERA:

... quan hi ha necessitats pedagògiques i sanitàries tan greus com ara. I dit això, i disculpi la meua vehemència, agrair la seva intervenció, les seves paraules i sí li preg una mica de concreció en aquestes quatre o cinc coses per poder acabar d'hora i no fer perdre massa el temps també al personal de la cambra. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Riera. Bé, per part del Grup Parlamentari Unidas Podemos té la paraula la Sra. Santiago, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. SANTIAGO I CAMACHO:

No haré intervenció, gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Santiago. Per part del Grup Parlamentari Ciudadanos té la paraula la Sra. Guasp, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. GUASP I BARRERO:

Sí, muchas gracias, Sr. Arbós, por las respuestas que ha dado a las preguntas. De las que yo le he hecho, muchas pues se repetían con otros portavoces en este... Ya que nos unimos a esa preocupación que hay también en las familias y en la comunidad educativa y por eso en muchos casos es coincidente y ha dado una respuesta global. Pero se me ha quedado, no sé si la Sra. Riera se lo ha preguntado, porque me he descolgado un momento del programa este que tenemos que, una vez más agradecer al Parlamento y a la Mesa del Parlamento que hayan podido resolver el problema para los que estamos confinados, y decirle que se me ha quedado sin resolver el tema de los AP, del personal de apoyo. No sé si ustedes han hecho algún informe manifestando que es necesario que se reconsidere que se estén utilizando y reutilizando a los profesores de apoyo para ser profesores tutores, en el caso de desdoblamientos, para garantizar las ratios, y qué posibilidades o soluciones pueden asesorar a la conselleria y a los centros educativos a llevar a cabo para que los niños con necesidades especiales no pierdan ese apoyo especial de desdoblamiento tan importante.

Y después el caso del plan de digitalización. Así que ha hablado de los 7.000 *chromebooks* que la conselleria va a repartir, ha hablado bastante de la brecha digital -que también

es una de las preocupaciones de mi grupo parlamentario-, pero me gustaría saber... porque nosotros lo que habíamos planteado es que se hiciera un plan de metodología y formación de software para llevar a cabo esa posible educación on line que se va a tener que llevar a cabo o se podría tener lo de la semipresencialidad que le he comentado, que nosotros creemos que se hubiera tenido que encontrar la solución para que se pudiera atender on line, en *streaming* a esas clases que están haciendo otra parte de la clase de un curso. Me gustaría saber su opinión sobre esto. Y muchas gracias por sus respuestas.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Guasp. Per part del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca no hi ha cap representant. Per part del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears té la paraula el Sr. Campos, per cinc minuts.

EL SR. CAMPOS I ASENSI:

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Arbós, de las siete preguntas que le he hecho que no han sido repetidas por otros compañeros portavoces me ha respondido solo a una: a la del adoctrinamiento. Y perdone que le diga, pero me parece una respuesta vergonzosa, lo del adoctrinamiento. Que usted como inspector jefe de Educación me diga, que a las ocho y media de la noche, no sabe qué ha pasado en Ibiza, cuando es noticia nacional y, aunque no lo fuera, estamos hablando de un profesor que ha denunciado públicamente una persecución por parte del equipo directivo porque -y digo textualmente- “me exigían hablar en catalán con profesores, alumnos y padres”; y que el director de este centro, el centro San Agustín de Ibiza, le diga que el catalán está por encima de sus derechos individuales, que lo haga público, y que usted no se haya enterado, me parece asombroso. Eso para empezar.

Si usted me dice que hay un protocolo de adoctrinamiento donde el inspector hace una intervención, realiza un informe y si considera que es grave lo pasa a Fiscalía y si no es grave a vista del inspector, pues ya está, ahí se queda el tema, y a continuación me dice usted que no ha encontrado ningún caso de adoctrinamiento grave... O se está riendo de los ciudadanos, de los padres, de las familias o incluso de los profesores. ¿A mí me va a decir usted que un docente, que usted sabrá que tiene el deber legal, legal, de mantenerse neutral ideológicamente y políticamente en el ejercicio de sus funciones, que haga manifestaciones como pasó en el aniversario del 1 de octubre, en el intento del golpe de estado del separatismo catalán, que hagan manifestaciones en varios institutos de Mallorca como salía en toda la prensa, fotografiados en los patios vestidos de camisetas negras, leyendo manifiestos políticos en favor de un golpe de estado separatista, que ha sido juzgado y con condenas...? Si a usted le parece que eso no es adoctrinamiento, en el patio, en horario lectivo..., pues que venga Dios y lo vea.

Si a usted no le parece adoctrinamiento que en un instituto de Santa Maria haya un mapa de una cosa política totalitaria que llaman Países Catalanes, y que es adoctrinamiento político puro y duro, y cree que eso tampoco es adoctrinamiento ¡Fenomenal! Y sí que haya una profesora del instituto Emili Darder de Palma donde en la clase ha grabado y conocido por toda España, le diga a los alumnos que VOX es un partido

fascista, racista y xenófobo, ¿eso no es adoctrinar a los alumnos de segundo de la ESO? ¿No le parece nada? Pues... ¿Y usted es el inspector jefe de Educación? Pues entonces, ¿en manos de quién estamos, señor? ¿Qué pasa con la familia que denunció eso? Con el alumno que se vio claramente amenazado por la profesora cuando le decía “oiga es que yo esto, no, no estoy de acuerdo, que a la clase la utilice para esto”, ¿eso no es adoctrinamiento, tampoco? Y tiene la denuncia y la queja. Pues entonces ¿en manos de quién estamos? ¿Cómo va a defender usted, como inspector jefe, a los profesores y a las familias si con casos tan evidentes -publicados, grabados, documentos sonoros, fotografiados- y ustedes no ven adoctrinamiento en ningún sitio?

Hoy mismo, el de Ibiza. Donde además a usted también le parecerá que es muy normal que los profesores le digan a los padres “oiga, me voy a dirigir exclusivamente en catalán para que el niño no vea que también puedo hablar en español”. Porque supongo que a usted tampoco le parecerá adoctrinamiento eso. Y no le parecerá adoctrinamiento prohibir la enseñanza en español, en lengua oficial del Estado en Baleares, y que se aplique algo absolutamente ilegal como es la inmersión lingüística en catalán, que no tiene sostenimiento legal alguno. O que se infrinjan tres sentencias del Tribunal Supremo y tres del Constitucional, que ha dictaminado que eso es ilegal. ¿Entonces aquí no hay adoctrinamiento?, todos esos casos no son adoctrinamiento. ¿Y usted es el inspector jefe de Educación, el que ha empezado su comparecencia diciendo que quiere mejorar la enseñanza? ¿Así van a mejorar la enseñanza, permitiendo estos casos claros de adoctrinamiento? Pues perdone que le diga, usted no está para mejorar la enseñanza con su acción ni con el trabajo que está haciendo, y es muy lamentable, porque lo que requieren las familias y los profesores que denuncian casos como el de hoy, del instituto de San Agustín de Ibiza, es que haya alguien que al menos vigile el cumplimiento de la legalidad vigente, que no se está cumpliendo, y que es lo que pedimos por ejemplo desde este partido político, que se cumpla la legalidad vigente, y ustedes no lo están haciendo.

Así que desde luego, para el trabajo que están haciendo, esa inspección educativa no sirve absolutamente para nada, absolutamente para nada. Lo mejor que podrían hacer es irse a su casa, y al menos los padres tendrían otras vías para defenderse. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Campos. Per part del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears..., no està present en este moment. Per part del Grup Parlamentari Mixt, tampoco està present en este moment. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Casanova, per un temps de cinc minuts.

EL SR. CASANOVA I PEIRÓ:

Moltes gràcies. No pensava intervenir en aquest segon torn, però bé, crec que volia fer una intervenció perquè aquí..., en primer lloc per donar-li les gràcies per les explicacions que ha donat. Crec que l'inspector ha donat una clau molt important que tots hem de tenir en compte, que és el repte del món

educatiu; l'inspector ha dit que el món educatiu té un repte i que està posant tot l'esforç i tot l'esment a superar aquest repte.

Des d'Inspecció demanen la necessitat de donar suport i ajudar a la comunitat educativa, als centres, als equips directius, als docents, als alumnes, per poder superar aquest repte del món educatiu, i per això vull participar, perquè nosaltres aquí tenim el repte, com a bon polítics, de fer que aqueixa ajuda arribi. Nosaltres, com a polítics, hem d'ajudar i col·laborar perquè aquest repte del món educatiu se superi. Per tant crec que accions i intervencions com la que acabem de sentir ajuden molt poc, molt poc, a superar aquest repte del món educatiu. Aquestes intervencions l'única cosa que fan és menysprear, criminalitzar i... marcar la feina dels docents.

Crec que som en un altre escenari; la COVID ha generat una situació que necessitem tots tirar endavant, millorar, canviar d'actitud, i està clar que hi ha una part d'aquest hemicicle que ni canvia d'actitud ni pretén canviar d'actitud, perquè té una dèria que és l'adoctrinament, quan li han explicat que no sols no el veu la Fiscalia sinó..., no el feu el Servei d'Inspecció sinó que també la Fiscalia de Menors tampoc no veu aquest adoctrinament.

Per tant crec que si és un repte de la societat, si és un repte del món educatiu, nosaltres com a polítics hem de tenir alçada de mires i col·laborar perquè aquest repte pugui tirar endavant i col·laborar perquè el món educatiu superi aquesta situació.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Casanova. Té la contrarèplica el Sr. Arbós i Grimalt.

EL SR. CAP DEL DEPARTAMENT D'INSPECCIÓ EDUCATIVA (Antoni Arbós i Grimalt):

La intervenció que ha fet m'ha semblat estupenda, perquè...

Ara. La seva intervenció és una intervenció en què vostè em fa preguntes per aconseguir realment millorar aquest sistema educatiu i veure on hi ha els principals punts que tenen aquesta millora i que es poden resoldre.

La valoració que he fet jo supòs que m'ha entès perfectament, és a dir, que és una situació complicadíssima, una situació que no importa que expliqui perquè tots hi estam d'acord, una situació nova, d'una incertesa absoluta, i l'únic que vull dir és que en aquesta situació d'incertesa el comportament que ha tengut el món educatiu és un comportament extraordinari, això em pareix que ho comparteix amb mi. És a dir, en aquest punt jo no he volgut dir més que això, simplement que estic orgullós, estic fins i tot..., no dic sorprès, però molt entusiasmat per la reacció que hi ha hagut en el món educatiu davant aquesta situació de pandèmia. Per tant crec que les coses, com s'ha envestit aqueixa situació, amb molta voluntat de millora per part dels docents principalment i per part de tothom, crec que d'aquesta manera la cosa podrà millorar i podrem avançar en aqueixa situació de gran conflictivitat. És a dir, jo som molt positiu perquè la reacció ha estat realment molt positiva.

Que hi ha hagut errors? En aquesta situació d'incertesa és impossible, perquè no es pot planificar, perquè d'un dia per l'altre l'epidèmia marca diferents camins; per tant és molt difícil planificar, i dins aquesta incertesa, dins aquesta falta de planificació crec que aquí a Balears, almanco tot el tema de plans de contingència i tal, s'ha fet d'una forma bona, perfecta; el que passa és que realment hi ha hagut errors, per exemple aquest que vostè ha dit, és a dir, que difícilment es podia fer un pla de contingència amb els tres escenaris detallats ja perfectament, pensant que l'escenari B realment no seria el que es va donar. Llavors aquí realment s'haguessin pogut fer..., si haguéssim sabut que l'escenari de semipresencialitat seria el que hi hagués hagut el mes de setembre realment s'hagués pogut treballar molt més aquest escenari B, això no hi ha cap dubte, però que es va treballar sí que li puc dir que es va treballar; el que passa és que s'hagués pogut treballar més, el que no es va pensar és que realment es passaria de l'escenari A a l'escenari C, però venc a dir que l'esforç que va fer la gent del món educatiu va ser extraordinari, varen fer el pla de contingència tal com havia marcat la resolució. Per tant... El que passa és que la situació ha estat diferent.

D'aquesta situació, d'aquest nou començament de curs, un dels punts que realment és qüestionable és aquest tema de segon d'ESO que vostè m'ha tret. El tema de segon d'ESO, per exemple, és un tema molt complicat. El que passa és que la majoria, molts de centres -ara en aquest moment no tenc el percentatge-, hi ha un percentatge molt elevat de centres que el segon d'ESO el farà presencial, per tant es millorarà molt aquest tema de la semipresencialitat a segon d'ESO. Segon d'ESO hauria d'haver estat semipresencial; haguéssim volgut que fos presencial tothom, això està claríssim, però hem intentat que el màxim possible de centres el fessin presencial, hi ha un percentatge elevadíssim de centres que el fa presencial. És tal vegada el punt més delicat, perquè els altres punts realment..., vostè ha tocat un punt que realment és un punt de millora, i per tant aquest segon d'ESO hem d'intentar fer el possible perquè sigui de la màxima presencialitat, i això ho estam intentant tothom, la Inspecció hi intervé, i hem aconseguit que la majoria de centres ho puguin fer.

Només en casos extraordinaris feim que es pugui fer la semipresencialitat; el que passa és que és complicat perquè realment els espais dels centres són limitats, i per tant fa que a vegades molts d'instituts no puguin fer aquesta semipresencialitat, però el tema en què estam d'acord tothom és que hem d'intentar anar a la màxima presencialitat en tots els sentits, i això realment fa que per exemple intentem que dins aquesta semipresencialitat es contemplin tots els aspectes més positius quant a la presència d'alumnes en el centre, perquè ens entenguem. Per tant estam treballant molt en aquest tema.

En el tema de les PCR evidentment no hi vull entrar perquè és un tema de Salut; és Salut que ha de dictaminar tot aquest tema i jo no som expert.

Recursos dels docents. Tampoc no li puc dir..., m'agradaria dir-li una xifra però jo realment en aquest moment no puc calcular quants de recursos són necessaris. Evidentment el que he dit abans, sempre són necessaris recursos. El que li puc dir és que l'organització està adequada a aquests recursos, i que aquests recursos que hi ha en aquests moments són suficients

per començar un curs amb una organització que pugui fer que el curs pugui avançar positivament, també li ho puc dir. El que passa és que evidentment si en venguessin més, millor, com en el món sanitari, però els recursos que hi ha en aquests moments són suficients per avançar en aquest curs d'una forma positiva, també ho crec.

Quant a la transparència tampoc no és un tema que li pugui dir. Jo crec que la transparència sempre s'ha de donar, evidentment, però en aquest tema vostè ha d'entendre que aquest tema són temes que afecten menors; el tema dels contagis d'alumnes són temes que afecten menors. Per tant hi ha una llei de protecció de dades que és molt complicada. Llavors s'ha d'anar molt alerta amb els temes de la comunicació de temes de contagi d'alumnes, s'ha d'anar molt alerta, s'ha de ser molt, molt..., no es pot crear una alarma social, seria absolutament perjudicial. Per tant la transparència ha d'anar acompanyada realment d'una prudència quant a donar les xifres i no crear aquesta alarma social que pugui evitar.

Supòs que m'he explicat correctament, és a dir, una cosa és ser transparent, no es pot parlar tot el dia de contagis, no es pot parlar tot el dia de contagis. S'ha de parlar bé, amb transparència, del tema dels contagis, però no s'ha de crear una alarma social de cap manera. L'escola és necessària, l'escola és segura sanitàriament, jo això ho puc garantir aquí, de tots els elements que hi ha, així com està organitzada avui l'escola, l'escola és una escola segura sanitàriament. Que hi haurà contagis i hi haurà situacions complicades? Sí, però també en el carrer, també en els bars, també pertot. L'escola en aquests moments, dins la pandèmia, té una situació sanitària d'una certa seguretat, però vaja, dels llocs més segurs que hi deu haver a la societat. Per tant, això ho crec absolutament. Evidentment hi haurà contagis i tal, però no s'ha de crear una alarma social que a l'escola els alumnes es contagien, cada dia sortien notícies de contagis, perquè això serà perjudicial per a tothom. Per tant, la comunicació s'ha de fer correctament i és un tema que no em pertoca.

M'ha demanat pels interins que té la Inspecció i ja li he contestat, són un 10%. Hi ha un 90% de plantilla fixa, de plantilla d'oposició, i un 10% de plantilla que és..., consideram que és la xifra adequada. Un 10% d'interins i un 90% d'inspectors de cos.

El tema de Calvià, ja li ho he explicat. El tema de Calvià jo confio absolutament que amb el diàleg amb el centre demà pugui haver una resolució d'aquest tema perquè el centre ens farà, ja ens ha dit que ens faria una proposta adequada a les nostres demandes. El que volem, ja li ho he repetit, és que cada dia els alumnes vagin al centre perquè volem fomentar la presencialitat.

La Sra. Guasp m'ha demanat una cosa molt important, que realment no està en aquests moments encara ben estructurada perquè encara evidentment estam al principi de curs i hi ha moltes dificultats en tots els sentits, per tant, el que feim és intentar pal·liar les grans dificultats que sorgeixen, és el tema de l'atenció a la diversitat. Vostè m'ha plantejat el tema dels PT, els AL, tot el tema d'atenció a la diversitat. En això, per exemple, a partir de la setmana que ve la Inspecció farà una

intervenció a intentar analitzar centre per centre com està el tema de l'atenció a la diversitat dels alumnes que tinguin problemes en els centres per veure com es tracta aquest tema perquè és un tema que ha sorgit i realment és un tema que hem d'analitzar centre per centre. És a dir, per exemple, els especialistes de PT i AL als centres, si fan de tutors, si no fan de tutors, com ho han organitzat i si ho han organitzat a veure aquests PT com poden llavors ajudar a fer aquesta formació, aquesta ajuda a aquests alumnes que tenen aquesta problema d'atenció a la diversitat.

És a dir, a partir de la setmana que ve farem un estudi per intentar resoldre la majoria de casos d'aquest tema que puguin haver sortit perjudicats o no ben tractats en els centres sobre el tema d'atenció a la diversitat perquè és un tema que ens preocupa molt i l'hem de resoldre. Per tant, en aquest tema farem una intervenció aposta per a aquest tema.

Quant al pla digital, ja li he explicat que hi ha un organisme que és l'IBSTEAM que està fent una feina, ha començat fa poc temps, des de la Direcció General de Primera Infància està fent una feina extraordinària quant a formació de docents, ara no record la xifra exacta de gent que s'ha apuntat a aquesta formació, però s'hi ha apuntat moltíssima de gent i s'ha donat una formació tecnològica, per llavors amb els ordinadors que arribin poder fer aquesta formació a través dels ordinadors.

Per tant, aquest tema és un tema que comença per això nosaltres, aquest pla digital és un pla que es comença... s'ha començat ara, no el tenia la conselleria, un pla digital, ni nosaltres ni cap conselleria i ara estam fent aquest pla digital perquè realment ja... intentar que avanci, i aquest curs realment hi haurà un avanç importantíssim en tot el tema digital. Tampoc no en tenc cap dubte, el que passa és que és un tema realment a fer, però amb la inversió que s'ha fet des d'IBSTEAM i la capacitat de la gent que fa feina a IBSTEAM no tenc cap dubte que això anirà endavant.

Bé, llavors, el senyor de VOX... jo, la intervenció del senyor de VOX, Sr. Campos, una cosa de la qual sí estic satisfet del que he dit és que em pareix que ha quedat clara la posició de la Inspecció, que a vostè no li ha agradat gens, però crec que ha quedat clara. Amb això em conform.

I llavors el senyor del PSOE, estic..., vaja, estic d'acord amb el que vostè ha dit. El que s'ha d'intentar és intentar aquesta connexió entre centre educatiu i conselleria perquè funcioni de la millor manera possible.

I això és tot, moltes gràcies per haver-me escoltat.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Una vegada acabat el debat, volem agrair la presència del cap del departament d'Inspecció Educativa.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

Moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS